

2025
OKT-DEC

Jaargang 30, nummer 3
Sabbat Bijbel Lessen

DEEL VIER

Het Evangelie volgens Johannes

De slotscènes van Christus' aardse bediening
en onze reactie...

Jezus voor Annas en Kajafas	5
Judas Iskariot	10
Jezus voor Pilatus	15
Jezus voor Herodes	20
Jezus Gegeseld en Veroordeeld	26
Golgotha	31
De begrafenis en opstanding van Jezus	36
Jezus verschijnt aan de discipelen	41
Veranderingen in karakter	46
De geliefde discipel	52
De Grote Opdracht	57
Praktisch uitgaan	62
De oogst van zielen verwelkomen	67

Sabbat Bijbel Lessen, een dagelijks studieprogramma, is uitsluitend gebaseerd op de Bijbel en de Geest der Profetie zonder aanvullend commentaar. De citaten zijn zo kort mogelijk om beknopte, directe gedachten te geven. In sommige gevallen worden haakjes [] geleverd om duidelijkheid, juiste context en vlotte leesbaarheid te garanderen. Verder onderzoek van de uitgangsmaterialen wordt sterk aanbevolen.

Illustraties: Adobe Stock op de voorkant en blz. 4, 25, 72; Map Resources op blz. 51, 72.

Copyright © 2025 door de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging, Generale Conferentie, Sabbatschoolafdeling, 5240 Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019, VS.
Telefoon: 1-540-362-1800 • Web: www.sdarm.org • E-mail: info@sdarm.org

Deze uitgave wordt gerealiseerd door gaven van leden en door vrijwillige bijdragen, waarvoor wij bijzonder dankbaar zijn.

Uitgegeven door de
Generale Conferentie van
de Seventh Day Adventist
Reform Movement
P O Box 7240, Roanoke
VA 24019, USA
<http://www.sdarm.org>

Nederland
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Mezenhof 41
9561 CC Ter Apel
Bank:
NL27 INGB 0004294694
BIC nummer: INGBNL2A
<http://www.zda-ref.nl>

Suriname
Zevende Dags Adventisten
Reformatiebeweging
Kashmirstraat 104
Paramaribo
Boerbuiten
Postbus 8141
<http://www.zda-ref.nl>

Voorwoord

Nu we deze reeks lessen uit Het Evangelie volgens Johannes afsluiten, komen we bij de slotscènes, de laatste week, van Christus' leven op aarde. Bijna de helft van het hele evangelie van Johannes is gewijd aan deze periode. Johannes "schijnt in een bijzondere mate de vriendschap van Christus genoten te hebben." –Het Geheiligde Leven, blz. 40. Met zo'n nabijheid gaan de inzichten van de apostel over het offer van de Heiland zeer diep.

Na de hemelvaart van de Heer werd Johannes uiteindelijk " ... naar Rome gebracht om op het punt van zijn geloof verhoord te worden. Voor de autoriteiten in deze stad werden de leerstellingen van de apostel in een verkeerd daglicht geplaatst. Valse getuigen beschuldigden hem van verderfelijke ketterijen. Door deze beschuldigingen hoopten zijn vijanden de dood van de discipel te bewerkstelligen.

Johannes verdedigde zich op duidelijke en overtuigende wijze, en zijn woorden waren zo vol eenvoud en kracht, dat de uitwerking ervan een overweldigend effect had. Zijn toehoorders waren verbaasd over zijn welsprekendheid en wijsheid. Maar hoe overtuigender zijn getuigenis was, des te groter werd de haat van zijn tegenstanders. Keizer Domitianus werd razend van woede. Hij kon de redenering van de getrouwe verdediger van Christus niet weerleggen, noch tegen de waarheid van zijn woorden ingaan. Toch was hij vastbesloten deze stem het zwijgen op te leggen.

Johannes werd in een ketel met kokende olie geworpen. maar de Heere spaarde het leven van Zijn getrouwe dienstknecht, zoals Hij de drie Hebreërs bewaard had in de vurige oven. Toen de woorden werden gesproken: Zo vergaat het allen, die geloven in de verleider, Jezus Christus van Nazareth, verklaarde Johannes: 'Mijn Meester onderwierp zich aan alles wat Satan en zijn engelen konden uitdenken om Hem te vernederen en te pijnigen. Hij gaf Zijn leven om de wereld te redden. Ik voel me vereerd, dat ik om Zijnentwil mag lijden. Ik ben een zwak, zondig mens. Christus was heilig, onschuldig, onbesmet. Hij deed geen zonde, en in Zijn mond werd geen bedrog gevonden.'

Deze woorden bleven niet zonder uitwerking, en Johannes werd uit de ketel gehaald door dezelfde mensen, die hem erin gegoooid hadden." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 414.

Een overwinnend christelijk leven zoals Johannes de Geliefde ervoer, is vandaag de dag ook voor ons beschikbaar. Laten we bedenken, dat "het goed voor ons zou zijn om iedere dag een rustig uur te besteden aan het overdenken van het leven van Christus. We moeten het punt voor punt nagaan en onze verbeelding over ieder toneel laten gaan, vooral over de laatste dagen van Zijn leven. Wanneer we nadenken over Zijn offer voor ons, zal ons vertrouwen in Hem vaster worden, zal onze liefde levendiger worden en we zullen meer vervuld worden van Zijn Geest. Wanneer we ten slotte verlost willen worden, moeten we de les leren van berouw en vernedering aan de voet van het kruis." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 58.

Moge de Heilige Geest onze harten en gedachten leiden, terwijl wij nadenken over deze laatste scènes uit het aardse leven van onze dierbare Verlosser!

–*De Sabbatschool Afdeling van de Generale Conferentie*

Eerste Sabbatgaven

SABBAT, 4 oktober 2025

De Lesotho Zending in Zuid-Afrika

Lesotho is een klein, ingesloten land binnen het geografische gebied van Zuid-Afrika, maar gesticht als een aparte, onafhankelijke natie in 1822. Het gebied is zeer bergachtig en heeft een uniek weerspatroon, met zeer koude periodes in de winter, vaak met sneeuw.

Van de bevolking van bijna 2,3 miljoen zijn meer dan 49 miljoen Rooms Katholiek, gevolgd door verschillende christelijke en niet-christelijke geloven. In 2021 werd de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging in Lesotho geïntroduceerd door zendingen uit Zimbabwe. Deze broeders en zusters pendelen heen en weer vanuit hun geboorteland om de boodschap te delen met zielen in de westelijke steden Maseru en Mafeteng, om gehoor te geven aan de oproep om het vierde gebod te onderhouden, zoals geopenbaard in de Schrift.

Meer dan 600 zielen zijn bereikt en hebben hun begrip van de Sabbat bevestigd, en 259 van hen hebben de gemeente bezocht. In april 2023 werden, door de genade van God, 14 zielen gedoopt als de eerste vruchten van deze inspanningen. De gemeente is nu geregistreerd en is officieel actief in dit land.

Nu is er grote behoefte aan een kapel, aangezien de gemeente vanuit huizen en huurappartementen opereert. Onze grootste uitdaging is dat dit land enorm lijdt onder werkloosheid en onze leden niet werken, en dat de burgers bovendien sterk verankerd zijn in hun culturele gebruiken.

We doen daarom een nederig beroep op alle broeders en zusters wereldwijd om ons een helpende hand te bieden om:

- Een stuk grond te kopen en een bescheiden kapel met een kantoor te bouwen, die als een lichtend licht kan dienen voor bezoekers en geïnteresseerde zielen;
- Een school te stichten om de jeugd te helpen. Helaas heeft Lesotho veel luietieners, die financieel achtergesteld zijn, waardoor ze van school gaan;
- Een tent en stoelen te kopen om kampbijeenkomsten te organiseren;
- Een busje voor 18 personen te regelen om de zielen naar onze bijeenkomsten te brengen;
- Een drukpers voor literatuur te verwerven.

Laten degenen, die door de Heilige Geest zijn aangeraakt, van heinde en verre, oud en jong, man en vrouw, gul doneren voor deze speciale behoefte, en God zal hun zakken zeker vullen.

Moge de Heer u bij voorbaat blijven zegenen voor uw hartelijke bijdragen aan de kapel en de zendingsprojecten hier. Amen.

-De broeders en zusters uit Lesotho.

Sabbat Bijbel Lesson, oktober-december 2025

Jezus voor Annas en Kajafas

Tekst om te onthouden: “Toen deze vereist werd, toen werd Hij verdrukt, doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam wrd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, also deed Hij Zijn mond niet open” (Jesaja 53:7).

Aanvullende studie: *De Wens der Eeuwen*, blz. 609–623.

“Christus faalde niet en werd niet ontmoedigd, en Zijn volgelingen moeten een geloof openbaren dat even standvastig is. Zij moeten leven, zoals Hij heeft geleefd, en werken zoals Hij heeft gewerkt, omdat ze van Hem afhankelijk zijn als de grote Meester-Werker.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 597.

1. VOOR DE JOODSE AMBTENAREN

zo, 28 sep

A. Voor wie werd Jezus na zijn arrestatie in Getsémané op gewelddadige wijze gebracht? Johannes 18:12–14; Matthéüs 26:57.

“Annas was het hoofd van de dienstdoende priesterfamilie, en uit eerbied voor zijn leeftijd werd hij door het volk als hogepriester erkend. Zijn raad werd gezocht en uitgevoerd, alsof het de stem van God was. Eerst moest hij Jezus zien als gevangene van de priestermacht. Hij moest aanwezig zijn bij het verhoor van de gevangene, uit vrees dat de minder ervaren Kajafas niet erin zou kunnen slaan het doel, dat zij zich hadden gesteld, te bereiken. Zijn listigheid, geslepenheid en spitsvondigheid moesten bij deze gelegenheid worden gebruikt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 609.

B. Welke discipelen volgden Christus' proces van een afstand? Johannes 18:15.

“Nadat zij hun Meester in de hof hadden verlaten, waagden twee van Zijn discipelen het de schare, die Jezus in arrest hield, op een afstand te volgen. Deze discipelen waren Petrus en Johannes. De priesters herkenden Johannes als een welbekende discipel van Jezus, en lieten hem toe in de zaal, in de hoop, dat hij, wanneer hij getuige was van de vernedering van zijn Leider, de gedachte zou afwijzen, dat zo iemand de Zoon van God zou zijn. Johannes sprak ten gunste van Petrus, en zorgde ervoor, dat ook hij kon binnenkomen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 618–619.

A. Waar plaatste Petrus zich? Johannes 18:16, 18.

“Sommigen van de discipelen hadden noed gevat om binnen te gaan, waar Jezus was, en getuigen te zijn van Zijn verhoor. Zij verwachtten, dat Hij Zijn Goddelijke macht tonen en Zich bevrijden zou uit de handen van Zijn vijanden, en hen zou straffen voor de wreedheid, die zij aan Hem gepleegd hadden...Ze konden niet geloven, dat Hij zou sterven. Zij hoopten, dat Hij nog in kracht zou opstaan, en met Zijn gebiedende stem die bloeddorstige menigte uiteen zou drijven, evenals toen Hij, de tempel binnengetreten zijnde, diegenen uitgedreven had, die het huis van God tot een huis van koophandel maakten, en die voor Hem vluchtten, alsof zij vervolgd werden door een bende gewapende soldaten. De discipelen hoopten, dat Jezus Zijn macht zou openbaren, en allen overtuigen, dat Hij de Koning van Israël was.” –Eerste Geschriften, blz. 199, 200.

“Op de binnenplaats was een vuur ontstoken, want het was het koudste uur van de nacht, juist voor zonsopgang. Een groep mensen verzamelde zich om het vuur, en Petrus nam brutaalweg een plaats onder hen in. Hij wilde niet als een discipel van Jezus worden herkend. Door zich onverschillig onder de menigte te mengen, hoopte hij, dat men hem zou houden voor een van de mensen, die Jezus naar de gerechtszaal hadden gebracht.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 619.

B. Hoe verloochende Petrus zijn Heer? Johannes 18:17, 25–27; Lukas 22:56–60.

“Petrus volgde zijn Heer, nadat Deze verraden was. Hij was verlangend om te zien, wat zij met Jezus doen zouden. Maar toen hij beschuldigd werd van een van Zijn discipelen te zijn, leidde de vrees voor zijn eigen veiligheid er hem toe te verklaren, dat hij de mens niet kende.” –*Eerste Geschriften*, blz. 197.

“Het was niet de bedoeling van Petrus, dat zijn ware aard bekend zou worden. Door een onverschillige houding aan te nemen, had hij zich geplaatst op het terrein van de vijand, en zo werd hij een gemakkelijke prooi voor de verleiding. Indien men een beroep op hem gedaan zou hebben om voor zijn Meester te vechten, dan zou hij een moedige soldaat zijn geweest; maar toen honend op hem werd gewezen, bewees hij, dat hij een lafaard was. Velen die niet terugdeinzen voor openlijke strijd voor hun Here, worden door bespottung ertoe gebracht hun geloof te verloochenen. Door om te gaan met mensen, die zij behoorden te vermijden, brengen zij zichzelf op de weg van de verzoeking. Zij lokken de vijand uit om hen te verzoeken, en worden ertoe gebracht dingen te zeggen of te doen, waaraan zij zich onder andere omstandigheden nooit zouden hebben schuldig gemaakt. De discipel van Christus, die in onze tijd zijn geloof verbergt uit angst voor lijden of verwijten, verloochent zijn Here evenzeer als Petrus dit deed in de gerechtszaal.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 619–620.

- A. Wat herinnerde Petrus zich en wat deed hij, nadat hij de Meester voor de derde keer had verloochend en de haan hoorde kraaien? Matthéüs 26:75; Markus 14:72.

“Terwijl de ontterende eden Petrus nog vers op de lippen lagen en het schrille hanegekraai nog in zijn oren klonk, wendde de Heiland Zich af van Zijn toornig kijkende rechters en keek Zijn arme discipel recht in het gelaat. Op hetzelfde ogenblik werden de ogen van Petrus naar zijn Meester getrokken. In dat vriendelijk gelaat las hij diep medelijden en smart, echter geen toorn.

De aanblik van dat bleke, lijdende gelaat, die bevende lippen, die blik van ontferming en vergiffenis, doorboorde zijn hart als een pijl. Zijn geweten werd wakker. De herinnering leefde op. Petrus dacht weer aan zijn belofte van enkele uren geleden, dat hij met zijn Here in de gevangenis en in de dood zou gaan. Hij herinnerde zich zijn smart, toen de Heiland hem in de opperzaal vertelde, dat hij zijn Here in diezelfde nacht driemaal zou verloochenen. Petrus had juist verklaard, dat hij Jezus niet kende, maar nu besepte hij met bittere smart hoe goed zijn Here hém kende, en hoe nauwkeurig Hij zijn hart had doorgrond, waarvan de bedrieglijkheid hemzelf onbekend was.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 620–621.

- B. Waar ging de vernederde discipel heen? Lukas 22:62. Wat was de oorzaak van zijn grote zonde?

“Hij (Petrus) haastte zich voort, in de eenzame duisternis, hij wist niet waarheen, en dat liet hem ook onverschillig. Eindelijk bemerkte hij, dat hij in Gethsemane was. Datgene wat daar enkele uren geleden had plaatsgevonden, kwam hem levendig voor de geest. Het lijdende gelaat van zijn Here, bevlekt met bloedig zweet en vertrokken door zielestrijd, rees voor hem op. Hij bedacht met bitter berouw dat Jezus alléén had geweend en geworsteld in het gebed, terwijl zij, die in dat uur van beproeving aan Zijn zijde hadden moeten zijn, slapen...

Toen Jezus hem geboden had te waken en te bidden, had Petrus door te slapen de weg bereid voor zijn grote zonde. Al de discipelen leden een groot verlies, doordat zij in dat kritieke uur slapen. Christus kende de hevige beproeving, die zij zouden moeten doormaken. Hij wist, hoe Satan zou werken om hun zintuigen te verlammen, zodat zij niet bereid zouden zijn voor de beproeving. Daarom gaf Hij hun deze waarschuwing. Indien die uren in de hof met waken en bidden waren doorgebracht, dan was Petrus niet van zijn eigen zwakke kracht afhankelijk geweest. Hij zou zijn Here niet hebben verloochend.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 621.

A. Welke vraag stelde Annas aan Jezus? Johannes 18:19.

“Indien Hij van opruiing werd beschuldigd, zou Hij daarvoor door de Romeinen worden veroordeeld. Annas probeerde eerst de tweede beschuldiging te bevestigen. Hij ondervroeg Jezus aangaande Zijn discipelen en aangaande Zijn leerstellingen, in de hoop, dat de gevangene iets zou zeggen dat hem materiaal in handen zou geven, waarmee hij zou kunnen werken. Hij probeerde Hem een uitspraak te ontlokken, dat Hij trachtte een geheime gemeenschap te stichten, met de bedoeling een nieuw koninkrijk op te richten. Dan zouden de priesters Hem aan de Romeinen kunnen overleveren als een vredeverstoorder en een oproermaker.” –*De Wens der Eeuwen*, blz 610.

B. Beschrijf de beproeving van geduld, die Jezus doorstond. Johannes 18:20–23; Jesaja 53:7.

“Annas werd tot zwijgen gebracht door dit vastbesloten antwoord (Jezus)... Een van zijn dienaars, die met toorn werd vervuld, toen hij zag, hoe Annas tot zwijgen was gebracht, sloeg Jezus in het gelaat, met de woorden: “Antwoordt Gij zó de hogepriester?”...

(Christus) Hij sprak geen vlammeende woorden van wraakzucht. Zijn kalme antwoord kwam uit een zondeloos, geduldig en zachtmoedig hart, dat niet tot toorn kon worden gebracht.

Christus leed zwaar onder hoon en belediging. Door de handen van de wezens, die Hij had geschapen en voor wie Hij een oneindig groot offer bracht, ontving Hij iedere denkbare smaad. En Hij leed naarmate de volmaaktheid van Zijn heiligheid en Zijn haat tegen de zonde. Zijn verhoor door mensen, die zich als duivels gedroegen, was voor Hem een voortdurend offer. Omringd te worden door menselijke wezens, die door Satan werden beheerst, was voor Hem weerzinwekkend. En Hij wist, dat Hij, door Zijn goddelijke macht te laten ontvlammen, Zijn wrede pijnigers in een ogenblik in het stof kon doen vallen. Dit maakte Zijn beproeving nog zwaarder te verdragen.

De Joden zagen uit naar een Messias, Die Zich met uiterlijk vertoon zou openbaren. Zij verwachtten dat Hij, door een flits van Zijn overweldigende wil, de loop van de gedachten der mensen zou veranderen en hen zou noodzaken Zijn oppermacht te erkennen. Op deze wijze, meenden zij, zou Hij Zijn eigen verheerlijking verzekeren en hun eerzuchtige hoop vervullen. Toen Christus nu met verachting werd bejegend, kwam er een sterke verzoeking bij Hem op om Zijn goddelijk karakter te openbaren. Door een woord, een blik, kon Hij Zijn vervolgers dwingen te belijden, dat Hij Here was boven koningen en machthebbers, priesters en tempel. Maar het was Zijn moeilijke taak om de plaats te behouden die Hij had gekozen, één met de mensheid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 611.

A. Welke vraag stelde Kajafas aan de Heiland, omdat hij geen sluitend bewijs vond om Jezus te veroordelen? Matthéüs 26:63.

B. Wat was Christus' antwoord aan Kajafas en hoe werd dit antwoord gebruikt als vermeend bewijs tegen Hem? Matthéüs 26:64–66.

“Eindelijk hief Kajafas zijn rechterhand op ten hemel en richtte zich tot Jezus in de vorm van een plechtige eed: “Ik bezweer U bij de levende God, dat Gij ons zegt, of Gij zijt de Christus, de Zoon van God”.

Op dit beroep kon Christus niet blijven zwijgen. Er was een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken. Hij had niet gesproken, totdat men Hem rechtstreeks ondervroeg. Hij wist, dat, wanneer Hij nu zou antwoorden, dit Zijn dood zou bevestigen. Maar het beroep werd gedaan door de hoogst erkende gezagdrager van de natie, en in de naam van de Allerhoogste. Christus zou niet te kort schieten in de verschuldigde eerbied voor de wet. Meer dan dit, Zijn eigen verhouding tot de Vader was in geding. Hij moest een duidelijke verklaring geven van Zijn karakter en zending. Jezus had tot Zijn discipelen gezegd: “Een ieder dan die Mij belijden zal voor de mensen, die zal ook Ik belijden voor Mijn Vader” (Matthéüs 10:32). Nu herhaalde Hij deze onderwijzing door Zijn eigen voorbeeld.

Ieder oor was gespitst tot luisteren en ieder oog was op Zijn gelaat gericht, toen Hij antwoordde: ‘Gij hebt het gezegd’. Een hemels licht scheen Zijn gelaat te verlichten, toen Hij vervolgde: “Doch Ik zeg u, van nu aan zult gij de Zoon des mensen zien, gezeten aan de rechterhand der Macht en komende op de wolken des hemels”. – *De Wens der Eeuwen*, blz. 615.

TERUGBLIK

vr, 3 okt

1. Welke verleidingen moet ik weerstaan om te voorkomen, dat ik mijn Heer verloochen?
2. Welke zonde zou ik begaan, als ik mijn geloof zou verbergen?
3. Begrijp ik, net zo goed als Petrus, wat oprecht berouw betekent?
4. Beschrijf het gesprek tussen Annas en Jezus.
5. Welke profetie bevatte Christus' antwoord aan Kajafas?

Judas Iskariot

Tekst om te onthouden: "Jezus antwoordde hun: Heb Ik niet u twaalf uitverkoren? En één uit u is een duivel. En Hij zeide dit van Judas, Simons zoon, Iskariot; want deze zou Hem verraden, zijnde een van de twaalven" (Johannes 6:70-71).

Aanvullende studie: *De Wens der Eeuwen*, blz. 624-630.

"Terwijl hij (Judas) de positie van een dienaar van Christus aanvaardde, liet hij zich niet door God vormen. Hij meende, dat hij zijn eigen oordeel en inzichten zou kunnen behouden, en hij kweekte een gezindheid van kritiek leveren en beschuldigen." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 625.

1. EERSTE CONTACT

zo, 5 okt

A. Hoe ontmoette Judas Jezus aan het begin van Zijn bediening, en wat trok hem aan in de Meester? Matthéüs 8:19.

“Terwijl Jezus bezig was de discipelen voor te bereiden voor hun bevestiging, drong iemand, die niet geroepen was, zijn aanwezigheid bij hen op. Het was Judas Iskariot, een man, die beleed, dat hij een volger van Christus was. Hij kwam nu naar voren en trachtte een plaats te verwerven in deze intieme kring van discipelen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 245.

“Judas had zich bij de discipelen aangesloten, toen grote scharen Christus volgden. Het onderricht van de Heiland bewoog hun harten telkens wanneer zij gespannen luisterden naar Zijn woorden, die Hij sprak in de synagoge, aan de oever van de zee en op de berg. Judas zag hoe lammen, zieken en blinden in groten getale uit de steden en dorpen naar Jezus kwamen. Hij zag hoe stervenden aan Zijn voeten werden gelegd. Hij was getuige van de machtige werken van de Heiland, wanneer Hij de zieken geneas, duivelen uitwierp en doden opwekte. Hij voelde in zijn eigen wezen de bewijzen van de macht van Christus. Hij erkende, dat de leer van Christus machtiger was dan alles wat hij ooit had gehoord. Hij had de Grote Leraar lief, en verlangde met Hem te zijn. Hij voelde een verlangen dat zijn karakter en leven zouden worden veranderd, en hij hoopte dat hij dit zou ervaren door zich met Jezus te verbinden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 624-625.

- A. Hoe reageerde Jezus op het voorstel van Judas om een plaats onder de twaalf in te nemen, en hoe reageerden de andere discipelen? Matthéüs 8:20.
-

“Judas geloofde, dat Jezus de Messias was; en door zich onder de discipelen te scharen, hoopte hij zich te verzekeren van een hoge positie in het nieuwe koninkrijk. Deze hoop wilde Jezus hem ontnemen door op deze wijze over Zijn armoede te spreken.

De discipelen wilden gaarne, dat Judas een van de hunnen zou worden. Hij had een indrukwekkend voorkomen, een man met een scherp onderscheidingsvermogen en bruikbare talenten, en zij bevalen hem bij Jezus aan als iemand, die Hem zeer van dienst zou kunnen zijn bij Zijn arbeid. Ze waren verrast, dat Jezus hem zo koel ontving.

De discipelen waren zeer teleurgesteld geweest, dat Jezus niet had getracht de medewerking te verkrijgen van de leiders in Israël. Ze hadden het gevoel, dat het verkeerd was, Zijn zaak niet te versterken door de steun van deze invloedrijke mensen te verkrijgen. Indien Hij Judas afgewezen zou hebben, zouden ze in hun hart getwijfeld hebben aan de wijsheid van hun Meester. Wat daarna met Judas gebeurde, zou het gevaar tonen, dat schuilt in het toelaten van wereldse overwegingen bij het besluiten of iemand geschikt is voor het werk van God. De samenwerking met mannen, zoals die waarmee de discipelen gaarne hadden willen samenwerken, zou het werk in handen gespeeld hebben van de ergste vijanden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 245.

- B. Wat staat er over Judas als een apostel geschreven? Matthéüs 10:2–4; Johannes 6:64.
-

“De Heiland wees Judas niet af. Hij gaf hem een plaats onder de twaalf. Hij vertrouwde hem het werk van een evangelist toe. Hij schonk hem de kracht om zieken te genezen en duivelen uit te werpen. Maar Judas kwam niet zover, dat hij zichzelf volkomen aan Christus overgaf. Hij gaf zijn wereldse eierzucht en zijn liefde voor geld niet op. Terwijl hij de positie van een dienaar van Christus aanvaardde, liet hij zich niet door God vormen. Hij meende, dat hij zijn eigen oordeel en inzichten zou kunnen behouden, en hij kweekte een gezindheid van kritiek leveren en beschuldigen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 625.

- C. Hoe was het verraad voorzien? Johannes 6:70–71; 13:9–10; Psalm 41:10.
-

- A. Beschrijf het verschil tussen het beeld van Judas, dat de discipelen schetsten in tegenstelling tot zijn werkelijke motieven en karakter. Johannes 12:6.

“Judas stond in hoog aanzien bij de discipelen en hij had op hen een grote invloed. Hijzelf had een hoge dunk van zijn eigen bekwaamheden, en zag op zijn broeders neer als mensen, die ver beneden hem stonden in oordeel en bekwaamheid. Zij zagen hun gunstige gelegenheden niet, dacht hij, en maakten geen gebruik van de omstandigheden. Met zulke kortzichtige mannen als leiders zou de gemeente nooit tot bloei komen. Petrus was driftig; hij was gewoon te handelen zonder na te denken. Johannes, die alle waarheden uit de mond van Christus als schatten koesterde, werd door Judas beschouwd als een stumperige financier. Mattheüs, wiens opleiding hem had geleerd precies te zijn in alle dingen, nam het erg nauw met de eerlijkheid, en hij was steeds bezig de woorden van Christus te overdenken en werd hierdoor zó in beslag genomen, dat, naar Judas meende, men hem niet kon toevertrouwen op handige, vooruitziende wijze zaken te doen. Op deze wijze vormde Judas zich een oordeel over alle discipelen, en vleide zichzelf met de gedachte, dat de gemeente dikwijls verward en beschaamd zou staan, indien hij niet zo uitstekend de zaken zou regelen. Judas beschouwde zichzelf als een bekwaam man, die niet kon worden overtroffen. In zijn eigen mening deed hij de zaak eer aan, en als zodanig gedroeg hij zich ook steeds...

De kleine bedragen, die in zijn handen kwamen, waren een voortdurende verleiding. Dikwijls wanneer hij een kleine dienst voor Christus verrichtte of tijd wijdde aan godsdienstige zaken, betaalde hij zichzelf uit deze povere bron. In zijn eigen ogen dienden deze voorwendsels om zijn handelingen te verontschuldigen, maar in Gods ogen was hij een dief.” –De Wens der Eeuwen, blz. 625, 626.

- B. Bij welke specifieke gelegenheid manifesteerde Judas' karakter zich openlijk? Johannes 12:3-5; Mattheüs 26:14-16. Hoe probeerde Jezus hem te helpen?

“Judas was blind voor zijn eigen zwakke karakter, en Christus stelde hem op een plaats, waar hij de gelegenheid had om dit in te zien en zich te verbeteren. Als penningmeester der discipelen was hij aangewezen om in de behoeften van het kleine gezelschap te voorzien en de noden van de armen te verlichten... Door het dienen van anderen had Judas een onbaatzuchtige geest kunnen ontwikkelen. Maar terwijl hij dagelijks luisterde naar de lessen van Christus en getuige was van Zijn onbaatzuchtige leven, bleef Judas zijn hebzuchtige aard koesteren.” –De Wens der Eeuwen, blz. 625-626.

- A. Hoe probeerde Christus de hebzuchtige apostel aan te spreken? Johannes 12:7-8.

“De Heiland las het hart van Judas; Hij kende de diepte van ongerechtigheid, waarin Judas, indien hij niet werd verlost door de genade van God, verzinken zou. Door deze man met Zichzelf te verbinden, zette Hij hem op een plaats, waar hij dag na dag in aanraking zou kunnen komen met de stroom van Zijn eigen onzelfzuchtige liefde. Indien hij zijn hart zou openstellen voor Christus, zou goddelijke genade de boze geest van de zelfzucht uitbannen, en zelfs Judas zou dan een onderdaan van het koninkrijk van God kunnen worden.

God neemt de mensen, zoals zij zijn, met de menselijke trekken in hun karakter, en leidt ze op voor Zijn dienst, indien ze zich onder Zijn leiding willen stellen en van Hem willen leren. Ze worden niet gekozen, omdat ze volmaakt zijn, maar ondanks hun onvolmaaktheden, opdat door de kennis en het toepassen van de waarheid, zij door de genade van Christus, veranderd zullen worden naar Zijn beeld.

Judas had dezelfde kansen als de andere discipelen. Hij luisterde naar dezelfde waardevolle lessen. Maar het in praktijk brengen der waarheid, wat Christus eiste, kwam niet overeen met de verlangens en plannen van Judas, en hij wilde zijn ideeën niet opgeven om wijsheid uit de hemel te ontvangen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 245–246.

- B. Beschrijf het herderlijke karakter, dat onze Goede Herder ten opzichte van Judas toonde. Psalm 77:10; 86:15.

“Op hoe tedere wijze behandelde de Heiland de man, die Zijn verrader zou worden! Bij Zijn onderwijs stond Jezus stil bij de beginselen der vrijgevigheid, die hebzucht in de wortel treffen. Hij stelde Judas het afschuwelijke karakter van gierigheid voor ogen, en dikwijls besepte de discipel, dat zijn karakter daardoor afgebeeld werd en hij op zijn zonde gewezen werd; maar hij wilde zijn ongerechtigheid niet belijden en laten. Hij was eigengerechtigd en in plaats van de verleiding te weerstaan, bleef hij volharden in zijn bedriegelijke praktijken. Christus stond voor hem, een levend voorbeeld van datgene, wat hij worden moest, indien hij de weldaad van goddelijke voorspraak en tussenkomst aanvaardde; maar les na les ging voorbij aan de oren van Judas, zonder dat hij er acht op sloeg.

Jezus maakte hem geen scherpe verwijten voor zijn hebzucht, maar met goddelijk geduld verdroeg hij deze dwalende man, terwijl Hij hem toch liet blijken, dat Hij zijn hart las als een open boek. Hij stelde hem de hoogste motieven om goed te doen voor ogen; en voor het verwerpen van het licht zou Judas geen verontschuldiging hebben.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 246.

- A. Wanneer deed Jezus Zijn laatste poging voor Judas, en wat deed de ongelukkige apostel uiteindelijk? Johannes 13:1-5, 10-14; 18:2-5.

“Toen de menigte de hof binnenkwam, had hij (Judas) vooropgelopen, direct gevolgd door de hogepriester... Hij treedt dicht op Jezus toe en nam Zijn hand als een vertrouwde vriend. Met de woorden: 'Wees gegroet, Rabbi', kust hij Hem herhaaldelijk, en doet het voorkomen, alsof hij weent uit medelijden over het gevaar, waarin Jezus verkeert.

Jezus zei tot hem: 'Vriend, waartoe zijt gij hier?' Zijn stem trilde van smart, toen Hij eraan toevoegde: 'Judas, verraaft gij de Zoon des mensen met een kus?' Deze smeekbede had het geweten van de verrader moeten wakker schudden en zijn weerspannige hart raken; maar eergevoel, trouw en menselijke tederheid hadden hem verlaten.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 607.

- B. Beschrijf het uiteindelijke einde van Judas. Matthéüs 27:3-10.

“Hij snelde naar de rechterstoel en wierp de zilverstukken, die hij voor het verraad van zijn Here had ontvangen, voor de hogepriester. Hartstochtelijk greep hij de mantel van Kajafas en smeekte hem Jezus los te laten, terwijl hij verklaarde, dat Hij niets des doods schuldig had gedaan...

Later op diezelfde dag, op weg van het gerechtsgebouw van Pilatus naar Golgotha, was er een onderbreking in de kreten en bespottingen van de verdorven menigte, die Jezus naar de plaats der kruisiging begeleidde. Toen zij langs een verlaten plaats kwamen, zagen zij aan de voet van een dode boom het lichaam van Judas. Het was een afgrijselijk gezicht. Door zijn gewicht was het touw, waarmee hij zich aan de boom had gehangen, gebroken. Door de val was zijn lichaam verschrikkelijk verminkt, en nu verslonden de honden het.” – *De Wens der Eeuwen*, blz. 629, 630.

TERUGBLIK

vr, 10 okt

1. Welke waarschuwing moet ik ter harte nemen, als ik de innerlijke zwakte van Judas zie?
2. Welk opeenhopend gevaar kan mij overkomen als ik mijn hart verhard, zoals hij deed?
3. Hoe kan ik de oprechte verlangens van Christus voor mijn ziel waarderen?
4. Wat was de motivatie van Judas om een positie onder de twaalf te zoeken?
5. Wat waren de grootste zwakheden van Judas?

Jezus voor Pilatus

Tekst om te onthouden: "Pilatus zeide tot Hem (Jezus): Wat is waarheid? En toen hij dit gezegd had, ging hij weer uit tot de Joden, en zeide tot hen: Ik vind geen schuld in Hem" (Johannes 18:38).

Aanvullende studie: *De Wens der Eeuwen*, blz. 631–648.

“Pilatus keek naar de mannen, die Jezus bewaakten, en toen bleef zijn blik onderzoekend op Jezus rusten... Hij zag een man met een kalme, waardige houding, wiens gelaat niet de kenmerken droeg van een misdadiger, maar het stempel des hemels.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 631.

1. VAN DE EEN NAAR DE ANDER

zo, 12 okt

- A. Waar brachten de Joden Jezus vervolgens naartoe? Markus 15:1; Johannes 18:28 (eerste deel).

“In het gerechtsgebouw van Pilatus, de Romeinse stadhouder, staat Christus, gebonden als een gevangene. Rond Hem staat de wacht van soldaten, en de hal vult zich met toeschouwers. Buiten de ingang bevinden zich de rechters van het Sanhedrin, priesters, oversten, oudsten en de menigte.

Nadat Jezus was veroordeeld, was de raad van het Sanhedrin naar Pilatus gekomen om het vonnis te zien bevestigd en uitgevoerd.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 631.

- B. Leg de hypocrisie van de Joodse leiders uit. Johannes 18:28 (tweede helft).

“Maar deze Joodse ambtsdragers wilden het Romeinse gerechtsgebouw niet binnengaan. Volgens hun ceremoniële wet zouden zij daardoor worden verontreinigd, en zo verhinderd zijn aan het feest van het Pascha deel te nemen. In hun verblindingszagen zij niet, dat moordzuchtige haat hun harten had verontreinigd. Zij zagen niet, dat Christus het ware Paaslam was, en aangezien zij Hem hadden verworpen, had het grote feest voor hen zijn betekenis verloren.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 631.

A. Welke pijnlijke vraag stelde Pilatus aan de Joodse leiders? Johannes 18:29..

“De verschijning van Christus maakte een gunstige indruk op Pilatus. Zijn betere natuur kwam boven. Hij had gehoord van Jezus en Zijn werken. Zijn vrouw had hem iets verteld over de wonderwerken, die werden verricht door de Galilese profeet, die zieken genas en de doden opwekte. Nu herleefde dit alles als een droom in de gedachten van Pilatus. Hij herinnerde zich de geruchten, die hij uit verschillende bronnen had vernomen. Hij besloot aan de Joden te vragen, waar- van zij de gevangene beschuldigden.

Wie is deze Man, en waarom hebt gij Hem hier gebracht? zei hij. Welke beschuldiging brengt gij tegen Hem in? De Joden werden in de war gebracht. Daar zij wisten, dat zij hun beschuldigingen tegen Christus niet konden bewijzen, wens- ten zij geen openbaar verhoor.” –*De Wens der Eeuwen*, blz.631–632.

B. Welk arrogant en ontwijkend antwoord gaven de Joodse leiders aan Pilatus? Johannes 18:30.

”Zij (De leden van het Sanhedrin!) hoopten indruk te maken op Pilatus door hem hun belangrijkheid te doen gevoelen, en hem op deze wijze ertoe te brengen hun verzoek in te willigen zonder een lange inleiding. Zij waren verlangend hun vonnis bevestigd te zien; want zij wisten, dat de mensen, die getuigen waren geweest van Christus’ wonderwerken, een geschiedenis zouden kunnen vertellen die geheel verschillend was van de verzinsels, die zijzelf nu opsomden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 632.

C. Welke verklaring van Pilatus maakte de situatie van de priesters nog moeilijker? Johannes 18:31.

”Ze (De priesters) vroegen Pilatus wat de schuld van Christus betrof, hen op hun woord te geloven, en hun vonnis te bekrachtigen. Zij zouden de verantwoordelijkheid aanvaarden voor de gevolgen.

Pilatus was geen rechtvaardige of gewetensvolle rechter; maar hoewel zijn zedelijke kracht gering was, weigerde hij aan dit verzoek te voldoen. Hij wilde Jezus niet veroordelen vooraleer er een beschuldiging tegen Hem was inge- bracht.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 633.

- A. Welke vraag stelde Pilatus aan Jezus, terugkerend naar de rechtszaal, en waarom? Johannes 18:33.
-

“De priesters stonden voor een lastige keuze. Zij zagen dat zij hun huichelarij moesten hullen in de diepste verborgenheid. Zij moesten niet laten blijken, dat Christus op godsdienstige gronden was gevangengenomen. Indien dit als reden naar voren werd gebracht, dan zou hun handelwijze voor Pilatus van geen gewicht zijn. Zij moesten het doen voorkomen alsof Jezus de burgerlijke wet tegenwerkte; dan zou Hij als een politiek misdadiger kunnen worden veroordeeld. Onlusten en rebellie tegen de Romeinse regering kwamen voortdurend onder het Joodse volk voor. Tegen deze opstanden waren de Romeinen bijzonder krachtig opgetreden, en zij hielden voortdurend toezicht om alles wat tot een uitbarsting zou kunnen leiden, te onderdrukken...

Hij (Pilatus) geloofde niet, dat de gevangene plannen tegen de regering had gesmeed. Zijn zwakke, bescheiden verschijning was in volkomen tegenspraak met de aanklacht. Pilatus was ervan overtuigd, dat er een snood complot was gesmeed om een onschuldige man, die de Joodse hoogwaardigheidsbekleders in de weg stond, uit de weg te ruimen...

Pilatus was zeer verwonderd over Zijn houding. Slaat deze Man geen acht op datgene wat er voorvalt, omdat Hij geen waarde hecht aan Zijn leven? vroeg hij zich af. Toen hij naar Jezus keek, Die smaad en hoon verdroeg zonder wederwoord, gevoelde hij, dat Hij niet zo zondig en onrechtvaardig kon zijn als de schreeuwende priesters.” –De Wens der Eeuwen, blz. 633–634.

- B. Hoe antwoordde Jezus op de vraag van Pilatus, en met welke reactie? Johannes 18:34–35.
-

“In de hoop de waarheid van Hem te vernemen en te ontkomen aan het tumult van de menigte, nam Pilatus Jezus terzijde en vroeg Hem opnieuw: “Zijt Gij de Koning der Joden?”

Jezus beantwoordde de vraag niet rechtstreeks. Hij wist, dat de Heilige Geest met Pilatus worstelde, en Hij gaf hem de gelegenheid zijn overtuiging te erkennen. “Zegt gij dit uit uzelf”, vroeg Hij, “of hebben anderen u over Mij gesproken?” Dat wil zeggen, was het de aanklacht van de priesters, of een verlangen om licht van Christus te ontvangen, dat Pilatus deze vraag ingaf? Pilatus begreep, wat Christus bedoelde; maar trots rees op in zijn hart. Hij wilde de overtuiging, die zich bij hem naar voren drong, niet erkennen.” –De Wens der Eeuwen, blz. 6734–6735.

- A. Hoe legde Jezus de aard van Zijn koninkrijk duidelijk uit, om begrepen te worden door allen tot het einde van de aardse geschiedenis? Johannes 18:36.

“Maar heden zijn er in de godsdienstige wereld velen, die, naar zij geloven, werken voor de oprichting van het koninkrijk van Christus als een aardse, tijdelijke heerschappij. Zij verlangen onze Heere tot heerser te maken over de koninkrijken van deze wereld, de heerser aan de hoven en in de legerkampen van deze wereld, in de gerechtsgebouwen, de paleizen en op de marktplaatsen. Zij verwachten, dat Hij zal regeren door wettelijke verordeningen, die door menselijk gezag worden opgelegd. Aangezien Christus hier nu niet persoonlijk aanwezig is, willen zij zich wel verbinden in Zijn plaats te handelen, de wetten van Zijn koninkrijk ten uitvoer te brengen. In de dagen van Christus wensten de Joden de oprichting van een dergelijk koninkrijk. Zij zouden Jezus hebben aangenomen, indien Hij gewillig was geweest een tijdelijke heerschappij te vestigen, met geweld datgene door te voeren wat zij beschouwden als de wetten van God, en hen de uitvoerders van Zijn wil en de dragers van Zijn gezag te maken. Maar Hij zei: 'Mijn koninkrijk is niet van deze wereld.' (Johannes 18:36). Hij wilde de aardse troon niet aanvaarden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 441.

- B. Waaraan herinnert Christus ons hier op aarde? Markus 12:17.

“De regering, waaronder Jezus leefde, was corrupt en onderdrukkend; overal heersten schreeuwende misstanden, afpersing, onverdraagzaamheid en meedogenloze wreedheid. Toch probeerde de Heiland niet burgerlijke hervormingen teweeg te brengen. Hij viel niet de nationale misbruiken aan, en veroordeelde ook de nationale vijanden niet. Hij mengde Zich niet in het gezag of beheer van hen, die aan de macht waren. Hij, die ons voorbeeld was, hield Zich afzijdig van aardse regeringen. Niet omdat Hij voor de smarten der mensen onverschillig was, maar omdat de middelen ter verbetering niet enkel in menselijke en uiterlijke maatregelen lagen. Om een doeltreffende uitwerking te verkrijgen, moest de genezing de mensen persoonlijk bereiken en het hart vernieuwen.

Niet door beslissingen van gerechtshoven of raadsvergaderingen of vergaderingen van een wetgevende macht, niet door de bescherming van de groten der aarde wordt het koninkrijk van Christus opgericht, maar door het inplanten van het karakter van Christus in de mens door het werk van de Heilige Geest.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 441.

“Het samengaan van de Kerk en Staat zal zelfs, wanneer de band tussen beide heel los is, misschien de indruk wekken, dat de wereld tot de kerk wordt bekeerd, maar in werkelijkheid wordt de kerk tot de wereld bekeerd.” –*De Grote Strijd*, blz. 280.

- A. Hoe deed Jezus een vriendelijk beroep op het geweten van Pilatus? Johannes 18:37.

“De kostbare gelegenheid van Pilatus was voorbijgegaan. Toch liet Jezus hem niet zonder verder licht. Terwijl Hij niet rechtstreeks de vraag van Pilatus beantwoordde, verklaarde Hij in eenvoudige woorden Zijn eigen zending. Hij gaf Pilatus te verstaan, dat Hij geen aardse troon zocht...

Christus bevestigde, dat Zijn woord in zichzelf een sleutel was, waarmee het geheimenis voor diegenen, die bereid waren het aan te nemen, kon worden geopend. Het bezit een kracht, waardoor het zichzelf aanbeveelt, en dit was het geheim van de verbreiding van Zijn koninkrijk der waarheid. Hij verlangde, dat Pilatus zou begrijpen, dat slechts door het aannemen en zich toeëigenen van de waarheid zijn verdorven karakter zou kunnen worden vernieuwd.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 635.

- B. Welke diepere vraag stelde Pilatus aan Jezus, maar wat laat ook zien, dat hij geen echte interesse had in het antwoord? Johannes 18:38.

“Pilatus had een verlangen om de waarheid te kennen. Zijn geest was verward. Hij greep begerig de woorden van de Heiland aan, en in zijn hart werd een groot verlangen opgewekt te weten, wat ze werkelijk was en hoe hij ze zou kunnen verkrijgen. “Wat is waarheid?” vroeg hij. Maar hij wachtte niet op een antwoord. Het rumoer buiten herinnerde hem aan de belangrijkheid van dit uur, want de priesters riepen luid om handelend optreden. Hij ging naar buiten tot de Joden en verklaarde met nadruk: “Ik vind geen schuld in Hem”.

“Deze woorden van een heidens rechter waren een vernietigende berisping voor de oneerlijkheid en valsheid van de leiders van Israël, die de Heiland beschuldigden. “–*De Wens der Eeuwen*, blz. 635.

TERUGBLIK

vr, 17 okt

1. Hoe loop ik, net als de Joden, het gevaar het idee van ‘verontreiniging’ te verdraaien?
2. In welke situaties kan ik, net als Pilatus, de stem van mijn geweten weerstaan?
3. Onder welke druk kan ik in gevaar zijn de waarheid niet onder ogen te zien?
4. Wat verwachtten de Joden van Pilatus?
5. Beschrijf het gesprek tussen Pilatus en Jezus.

Jezus voor Herodes

Tekst om te onthouden: “Die geen zonde gedaan heeft, en er is geen bedrog in zijn mond gevonden. Die, toen Hij gescholden werd, niet terugschold, en toen Hij leed, niet dreigde, maar gaf het over aan Hem, die rechtvaardig oordeelt. Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout, opdat wij, aan de zonden afgestorven zijnde, voor de gerechtigheid leven; door Wiens striemen jij genezen zijt” (1 Petrus 2:22-24).

Aanvullende studie: *Eerste Geschriften*, blz. 200–204.

“De zending van Christus in deze wereld was niet om voldoening te schenken aan doelloze nieuwsgierigheid. Hij kwam om te genezen de gebrokenen van hart. Indien Hij een enkel woord had kunnen spreken om de wonden van de door zonden zieke zielen te genezen, dan zou Hij niet hebben gezwegen. Maar Hij had geen woorden voor dezulken, die de waarheid onder hun onheilige voeten slechts zouden vertrappen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 638.

1. PROBEREN HET PROBLEEM TE VERMIJDEN

zo, 19 okt

- A. Hoe voelde Herodes zich, toen hij Jezus ontmoette, en wat waren zijn gedachten, toen hij Hem zag? Lukas 23:8.

“Deze Herodes was de man, wiens handen waren bevlekt met het bloed van Johannes de Doper. Toen Herodes voor het eerst van Jezus hoorde, werd hij door schrik bevangen, en hij zei: “Johannes, die ik onthoofd heb, die is opgewekt”, “daarom werken die krachten in hem”. Nochtans verlangde Herodes Jezus te zien. Nu was de gelegenheid om het leven van deze profeet te redden, en de koning hoopte voorgoed de herinnering aan dat bloedend hoofd, dat in een schotel tot hem werd gebracht, uit zijn gedachten te bannen. Ook wilde hij zijn nieuwsgierigheid bevredigen, en hij dacht, dat, indien Christus Zijn vrijheid werd voorgehouden, Hij wel alles zou doen wat van Hem zou worden gevraagd.

Een grote groep priesters en oudsten had Christus naar Herodes vergezeld. En toen de Heiland werd binnengeleid, brachten deze hooggeplaatsten, opgewonden sprekend, nadrukkelijk hun beschuldigingen tegen Hem in. Maar Herodes besteedde weinig aandacht aan hun aanklachten. Hij gebod stilte, daar hij een gelegenheid wenste om Christus te verhoren. Hij beval, dat de boeien van Christus moesten worden losgemaakt, tegelijkertijd Zijn vijanden ervan beschuldigend, Hem ruw te hebben behandeld. Terwijl hij met medelijden in het rustige gelaat van de Verlosser der wereld zag, las hij daarin alleen wijsheid en reinheid. Hij was evengoed als Pilatus ervan overtuigd, dat Christus was beschuldigd uit kwaadwilligheid en naijver.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 636–637.

A. Hoe voelde Herodes zich, toen hij Jezus ontmoette, en wat waren zijn gedachten, toen hij Hem zag? Lukas 23:8.

“Deze Herodes was de man, wiens handen waren bevlekt met het bloed van Johannes de Doper. Toen Herodes voor het eerst van Jezus hoorde, werd hij door schrik bevangen, en hij zei: “Johannes, die ik onthoofd heb, die is opgewekt”, “daarom werken die krachten in hem”. Nochtans verlangde Herodes Jezus te zien. Nu was de gelegenheid om het leven van deze profeet te redden, en de koning hoopte voorgoed de herinnering aan dat bloedend hoofd, dat in een schotel tot hem werd gebracht, uit zijn gedachten te bannen. Ook wilde hij zijn nieuwsgierigheid bevredigen, en hij dacht, dat, indien Christus Zijn vrijheid werd voorgehouden, Hij wel alles zou doen wat van Hem zou worden gevraagd.

Een grote groep priesters en oudsten had Christus naar Herodes vergezeld. En toen de Heiland werd binnengeleid, brachten deze hooggeplaatsten, opgewonden sprekend, nadrukkelijk hun beschuldigingen tegen Hem in. Maar Herodes besteedde weinig aandacht aan hun aanklachten. Hij gebood stilte, daar hij een gelegenheid wenste om Christus te verhoren. Hij beval, dat de boeien van Christus moesten worden losgemaakt, tegelijkertijd Zijn vijanden ervan beschuldigend, Hem ruw te hebben behandeld. Terwijl hij met medelijden in het rustige gelaat van de Verlosser der wereld zag, las hij daarin alleen wijsheid en reinheid. Hij was evengoed als Pilatus ervan overtuigd, dat Christus was beschuldigd uit kwaadwilligheid en naijver.” –De Wens der Eeuwen, blz. 636-637.

B. Hoe begon Herodes' gesprek met Jezus? Lukas 23:9 (eerste deel), 10.

“Herodes ondervroeg Christus met veel woorden, maar de Heiland handhaafde een diep stilzwijgen. Op bevel van de koning werden toen de kreupelen en ongelukkigen binnengebracht, en Christus werd bevolen Zijn aanspraken te bewijzen door een wonder te verrichten. De mensen zeggen, dat Gij de zieken kunt genezen, zei Herodes. Ik verlang er bijzonder naar te zien, dat Uw wijd verbreide roem geen leugen is. Jezus antwoordde niet, en Herodes drong verder aan: Indien Gij voor anderen wonderen kunt verrichten, verricht ze dan nu voor Uw eigen welzijn, en het zal U ten goede dienen. Opnieuw gebood hij: Geef ons een teken, dat Gij de macht bezit die het gerucht U heeft toegeschreven.” –De Wens der Eeuwen, blz. 637.

- A. Beschrijf Christus' houding tegenover Zijn ondervragers, en de reden daarvoor. Lukas 23:9 (laatste deel); 1 Petrus 2:22-24.

“Maar Christus was als iemand, die niet hoort en niet ziet. De Zoon van God had de menselijke natuur aangenomen. Hij moest datgene doen wat een mens in gelijke omstandigheden zou doen. Daarom wilde Hij geen wonder verrichten om Zichzelf de pijn en de vernedering te besparen, die mensen moeten verdragen, wanneer ze in dezelfde omstandigheden verkeren...

Het geweten van Herodes was nu heel wat minder gevoelig dan, toen hij op het verzoek van Herodias om het hoofd van Johannes de Doper, van afschuw had gebeefd... En nu bedreigde hij Jezus, door steeds weer te herhalen, dat hij de macht bezat om Hem vrij te laten of te veroordelen. Maar Jezus liet door geen enkel teken blijken, dat Hij het had gehoord.

Herodes ergerde zich aan dit zwijgen. Het scheen te wijzen op een volkomen onverschilligheid voor zijn gezag. Voor de ijdele en praalzieke koning zou een openlijke berisping minder aanstoot hebben gegeven dan op deze wijze te worden genegeerd. Toornig bedreigde hij Jezus opnieuw, die nog steeds onbewogen en stilzwijgend daar stond.

De zending van Christus in deze wereld was niet om voldoening te schenken aan doelloze nieuwsgierigheid. Hij kwam om te genezen de gebrokenen van hart. Indien Hij een enkel woord had kunnen spreken om de wonden van de door zonden zieke zielen te genezen, dan zou Hij niet hebben gezwegen. Maar Hij had geen woorden voor dezulken, die de waarheid onder hun onheilige voeten slechts zouden vertrappen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 637–638.

- B. Wat kunnen we in dit geval leren van Christus' voorbeeld? Spreuken 26:4.

“Christus had tot Herodes woorden kunnen spreken, die tot de oren van de verharde koning zouden zijn doorgedrongen. Hij had hem met vrees en beven kunnen treffen door de volkomen zondigheid van zijn leven voor hem open te leggen en de verschrikking van zijn naderende ondergang. Maar het zwijgen van Christus was de strengste berisping, die Hij kon geven. Herodes had de waarheid, die door de grootste der profeten tot hem was gesproken, verworpen, en hij zou geen andere boodschap meer ontvangen. De Majesteit des hemels had geen woord voor hem. Het oor, dat altijd voor menselijke smart had opengestaan, luisterde niet naar de bevelen van Herodes. De ogen, die steeds waren blijven rusten op de berouwvolle zondaar in ontfermende, vergevende liefde, keurden Herodes geen blik waardig. De lippen, die de meest indrukwekkende waarheid hadden gesproken, die op de meest tedere wijze met de zondigste en verdorvenste mensen hadden gepleit, waren gesloten voor de hoogmoedige koning, die geen behoefte gevoelde aan een Heiland..” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 638.

- A. Hoe reageerde Herodes, toen hij besepte, dat hij Jezus niet kon intimideren? Lukas 23:11 (eerste deel).

“Herodes’ gelaat werd donker van woede. Hij wendde zich tot de menigte, en toornig beschuldigde hij Jezus een bedrieger te zijn. Toen zei hij tot Christus: Indien Ge geen bewijs wilt geven voor Uw aanspraak, zal ik U overleveren aan de soldaten en het volk. Misschien slagen zij erin U te doen spreken. Indien Ge een bedrieger zijt, is de dood door hun handen het enige wat Ge verdient; indien Gij de Zoon van God zijt, redt dan Uzelf door een wonder te verrichten.

Zodra deze woorden waren uitgesproken, stormde men op Christus aan. Als wilde beesten stortte de menigte zich op haar prooi. Jezus werd heen en weer gesleurd, terwijl Herodes zich aansloot bij de menigte om te trachten de Zoon van God te vernederen. Indien de Romeinse soldaten niet tussenbeide waren gekomen en de menigte hadden teruggedrongen, zou de Heiland in stukken zijn gereten.

En Herodes met zijn krijgsmacht smaadde en bespotte Hem, en hij deed Hem een schitterend kleed om. De Romeinse soldaten sloten zich bij deze beschimping aan. Al wat deze slechte, verdorven soldaten, geholpen door Herodes en de Joodse hoogwaardigheidsbekleders, konden aanstichten, werd op de Heiland geladen. Toch begaf Zijn goddelijk geduld het niet.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 638–639.

- B. Waarom stuurde Herodes Jezus terug naar Pilatus? Lukas 23:11 (laatste deel).

“De vervolgers van Christus hadden getracht Zijn karakter aan het hunne te meten; zij hadden Hem even verdorven voorgesteld, als zijzelf waren. Maar achter alle uiterlijke schijn van het ogenblik drong zich een ander schouwspel naar voren, een schouwspel dat zij eenmaal in al zijn heerlijkheid zullen zien. Er waren sommigen, die beefden in de tegenwoordigheid van Christus. Terwijl de ruwe massa spottend voor Hem boog, wendden sommigen, die daartoe ook naar voren waren gekomen, zich bevreesd en stil af. Herodes was overtuigd. De laatste stralen van het genadelicht schenen in zijn door de zonde verhard hart. Hij gevoelde, dat dit geen gewoon mens was, want het goddelijke flitste door het menselijke heen. Op hetzelfde ogenblik, dat Christus door spotters, overspelers en moordenaars werd omringd, had Herodes het gevoel, dat hij een God op Zijn troon aanschouwde.

Verhard als hij was, durfde Herodes toch niet de veroordeling van Christus bekrachtigen. Hij wilde zichzelf ontheffen van de verschrikkelijke verantwoordelijkheid, en hij zond Jezus terug naar het Romeinse gerechtsgebouw.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 639.

- A. Wat is de toestand van een mens, die van God gescheiden is? Jesaja 53:6 (eerste deel).

“De zonde was een wetenschap geworden, en de ondeugd werd geheiligd als deel van de godsdienst. Opstandigheid had in het hart diep wortel geschoten, en de vijandigheid van de mens was het allerhevigst tegen de hemel. Aan het heelal was getoond, dat, buiten God, het mensdom niet meer uit de diepte kon worden opgeheven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 24.

- B. Hoe heeft God de deur geopend voor ons herstel? Jesaja 53:5–6, 11.

“De Majesteit des hemels behaagde Zichzelf niet. Alles wat Hij deed, stond in het teken van de verlossing van de mens. Egoïsme in al zijn vormen werd in Zijn aanwezigheid berispt. Hij nam onze natuur aan, zodat Hij in onze plaats kon lijden, en stelde Zijn ziel tot een offer voor de zonde. Hij werd door God getroffen en gekweld om de mens te redden van de slag, die hij verdiende vanwege de overtreding van Gods wet. Door het licht, dat van het kruis scheen, stelde Christus Zich voor om alle mensen tot Hem te trekken. Zijn menselijk hart verlangde naar de mensheid. Zijn armen werden geopend om hen te ontvangen, en Hij nodigde allen uit om tot Hem te komen. Zijn leven op aarde was één voortdurende daad van zelfverloochening en neerbuigendheid.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 418.

“Christus werd behandeld, zoals wij verdienen, opdat wij behandeld zouden kunnen worden, zoals Hij het verdient. Hij werd veroordeeld om onze zonden, waaraan Hij geen deel had, opdat wij zouden kunnen worden gerechtvaardigd door Zijn gerechtigheid, waaraan wij geen deel hadden. Hij onderging de dood, die ons toekwam, opdat wij het leven zouden mogen ontvangen, dat Hem toebehoorde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 14.

TERUGBLIK

vr, 24 okt

1. Wat kan ik leren van Christus' besluit om te zwijgen tegenover Herodes?
2. Onder welke omstandigheden zou ik, net als Herodes, het risico lopen ongeduldig te worden?
3. Hoe beïnvloedt het mijn houding, als ik zie, hoe Jezus voor mij lijdt?
4. Beschrijf het lijden van Jezus in het paleis van Herodes.
5. Vat Jesaja hoofdstuk 53 samen.

Eerste Sabbatgaven

SABBAT, 1 november 2025

Literatuur voor arme landen

Er is een bekend gezegde: 'Een druppel inkt zet een miljoen mensen aan het denken'. Gedrukt materiaal weegt vaak zwaarder dan gesproken woorden, vooral vanwege de duurzaamheid ervan. Met geschreven materiaal kunnen we de tijd nemen om in ons eigen tempo te lezen, maar ook om de informatie die we willen leren, nog eens te raadplegen en dieper te overwegen. Het helpt bij het verwerken van diepe geestelijke onderwerpen.

Dit is door de geschiedenis heen altijd zo geweest: "Luthers pen was een kracht, en zijn geschriften, wijd en zijd verspreid, brachten de wereld in beroering. Dezelfde instanties staan tot onze beschikking, met honderdvoudig vermenigvuldigde middelen. Bijbels, publicaties in vele talen, die de waarheid voor deze tijd uiteenzetten, staan tot onze beschikking en kunnen snel over de hele wereld worden verspreid." –Testimonies for the Church, vol. 6, blz. 403.

"En voor een groot deel moet door onze uitgeverijen het werk gedaan worden van die andere engel, die van de hemel komt met grote macht en die de aarde met zijn heerlijkheid verlicht." –Uit Schatkamer der Getuigenissen 3, blz.143.

In 1849 gaf James White een kleine publicatie uit genaamd The Present Truth. "Het kleine stapeltje papier werd op de grond gelegd. Toen verzamelden de broeders en zusters zich eromheen en smeekten God met tranen in hun ogen om het kleine velletje te zegenen, als het verzonden zou worden. Vervolgens werden de papieren gevouwen, ingepakt en geadresseerd, en James White bracht ze acht mijl naar het postkantoor van Middletown." –Early Writings (xxv).

Deze actie was een antwoord op de boodschap: "'U moet beginnen met het drukken van een klein velletje papier en het naar de mensen sturen. Laat het in het begin klein zijn; maar naarmate de mensen het lezen, zullen ze u middelen sturen om te drukken, en het zal vanaf het begin een succes zijn'." –Early Writings (xxiv).

Wat gebeurt er als de verzendkosten de pan uit rijzen en grensbependingen nog duurdere vormen van distributie noodzakelijk maken? Onze abonnementsprijs dekt deze nieuwe kosten niet. Daarom moeten we vertrouwen op de welwillende vrijgevigheid van geloofsgenoten om de profetie te vervullen, die aan die vroegere uitgever werd verteld: "Naarmate de mensen lezen, zullen ze u middelen sturen."

We bidden, dat deze Eerste Sabbatgaven uw hart zal raken om extra te geven voor zielen over de hele wereld, die de tegenwoordige waarheid nodig hebben. Dank u wel!

–Uw broeders en zusters van de Afdeling Publiciteit

Jezus Gegeseld en Veroordeeld

Tekst om te onthouden: "En Pilatus, antwoordde hun, zeggende: Wilt gij, dat ik u de Koning der Joden loslaat? Want hij wist, dat de overpriesters Hem door nijd overgeleverd hadden" (Markus 15:9-10).

Aanvullende studie: *Testimonies to Ministers*, blz. 407-411.

“Zijn (Christus') vernedering was het onderpand voor Zijn verhoging. De bloeddruppels van de zielestrijd, die van Zijn gewonde slapen neerstroomden langs Zijn gelaat en baard, waren de plechtige belofte voor Zijn zalving met “vreugdeolie” als onze Grote Hogepriester.: –De Wens der Eeuwen, blz. 642-643.

1. DE ZWAKHEID VAN PILATUS

zo, 26 okt

A. Welk argument voerde de stadhouder aan ten gunste van Jezus, toen Hij teruggebracht werd naar het hof van Pilatus? Lukas 23:13-15.

B. Hoe werd Pilatus geruïneerd door zijn zwakke onverenigbaarheid? Lukas 23:16; Johannes 19:1.

“Hij (Pilatus) had verklaard, dat Jezus onschuldig was, maar toch wilde hij Hem laten geselen, om Zijn aanklagers tevreden te stellen. Hij wilde rechtvaardigheid en beginsel opofferen om een schikking met de menigte te treffen. Dit plaatste hem in een ongunstige positie. De menigte maakte misbruik van zijn besluiteloosheid, en riep nogmaals luidkeels om het leven van de gevangene. Indien Pilatus vanaf het begin vastberaden was geweest en geweigerd had een man te veroordelen, die hij zonder schuld had bevonden, dan zou hij de noodlottige keten hebben verbroken, die hem zijn gehele verdere leven in verwijt en schuldgevoelens zou binden. Had hij zijn overtuiging van wat recht was, doorgevoerd, dan zouden de Joden niet hebben durven wagen hem de wet voor te schrijven. Christus zou ter dood zijn gebracht, maar de schuld had dan niet op Pilatus gerust. Doch Pilatus had stap voor stap zijn geweten geweld aangedaan. Hij had zichzelf verontschuldigd, dat hij niet rechtvaardig en onpartijdig oordeelde, en nu bemerkte hij, dat hij bijna hulpeloos was overgeleverd in de handen van de priesters en oversten. Zijn weifelen en besluiteloosheid bleken zijn ondergang te zijn.” –De Wens der Eeuwen, blz. 639-640.

A. Welke extra kans gaf God Pilatus? Matthéüs 27:19.

“Als antwoord op een gebed van Christus was de vrouw van Pilatus door een engel des hemels bezocht, en in een droom had zij de Heiland aanschouwd en met Hem gesproken. De vrouw van Pilatus was geen Jodin, maar toen ze in haar droom Jezus aanzag, twijfelde ze niet aan Zijn karakter of zending. Zij wist, dat Hij de Vorst Gods was. Zij zag Hem bij het verhoor in het gerechtsgebouw. Zij zag de handen, die stevig waren gebonden als van een misdadiger. Ze zag, hoe Herodes en zijn soldaten hun verschrikkelijk werk deden. Zij hoorde hoe de priesters en oversten, vervuld van naijver en woede, Hem uitzinnig beschuldigden. Zij hoorde de woorden: “Wij hebben een wet en naar die wet moet Hij sterven”. Zij zag hoe Pilatus Jezus overgaf om te worden gegeseld, nadat hij had verklaard: “Ik vind geen schuld in Hem”. Zij hoorde de veroordeling, die door Pilatus werd uitgesproken, en zag hoe hij Christus aan Zijn moordenaars overgaf. Zij zag, hoe het kruis op Golgotha werd opgericht. Zij zag de aarde in duisternis gehuld, en hoorde de geheimzinnige kreet: “Het is volbracht”. Haar blik zag nog een ander schouwspel. Zij aanschouwde Christus, gezeten op een grote witte wolk, terwijl de aarde in de ruimte wentelde en Zijn moordenaars voor de tegenwoordigheid van Zijn heerlijkheid vluchtten. Met een kreet van schrik werd zij wakker, en terstond schreef ze waarschuwende woorden aan Pilatus” –*De Wens der Eeuwen*, blz 640.

B. Welk idee opperde Pilatus aan de menigte om Jezus proberen te bevrijden? Markus 15:6-10.

“Het was gebruikelijk op dit feest een of andere gevangene, die door het volk werd gekozen, los te laten. Deze gewoonte was van heidense afkomst; er was geen schijn van rechtvaardigheid in, maar de Joden hechtten zeer veel waarde eraan. De Romeinse autoriteiten hielden op dat ogenblik een man gevangen, Barabbas geheten en die ter dood was veroordeeld. Deze man beweerde, dat hij de Messias was. Hij beweerde, dat hij gezag had om een nieuwe orde in te stellen, ten einde zaken in de wereld recht te zetten. Misleid door Satan beweerde hij, dat alles, wat hij zou verkrijgen door diefstal of roof, hem toebehoorde. Hij had door satanische werking wonderlijke dingen gedaan, had volgelingen onder het volk gewonnen en had oproer tegen de Romeinse regering ontketend. Onder het mom van godsdienstige geestdrift was hij een verharde, niets ontziende schurk, uit op rebellie en wreedheid. Door het volk te laten kiezen tussen deze man en de onschuldige Heiland, meende Pilatus een rechtvaardigheidsgevoel bij hen te doen ontstaan. Hij hoopte hun sympathie voor Jezus te winnen in verzet tegen de priesters en oversten.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 641.

- A. Wat deden de priesters om Christus' veroordeling te bewerkstelligen, en wat zou dit uiteindelijk voor hen betekenen? Matthéüs 27:20.

- B. Welke uiteindelijke keuze maakte de menigte tot Pilatus' verbazing? Matthéüs 27:21–23; Johannes 18:39–40.

“Wat moet ik dan doen met Jezus, Die Christus genoemd wordt?’ vroeg Pilatus. Opnieuw schreeuwde de deinende menigte als duivels. Duivels zelf, in mensengestalte bevonden zich onder de menigte, en wat kon men anders verwachten dan het antwoord: ‘Hij moet gekruisigd worden?’” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 341.

“Op deze wijze maakten de Joodse leiders hun keuze. Hun beslissing werd opgetekend in het boek, dat Johannes zag in de hand van Hem, die op de troon zat: het boek dat niemand kon openen. Deze beslissing zal hun in al haar helderheid voor ogen worden gehouden, wanneer dit boek wordt ontsloten door de Leeuw uit de stam van Juda.

Het Joodse volk koesterde de gedachte, dat zij de gunstelingen van God waren en dat zij altijd Gods gemeente zouden blijven. Zij waren Abrahams kinderen, zeiden zij, en zij waren zo vast overtuigd van de basis van hun voorspoed, dat zij hemel en aarde uitdaagden om hun deze rechten te ontnemen. Maar door een leven van ontrouw maakten zij zich gereed voor de veroordeling van de hemel en voor hun scheiding van God.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 179.

- C. Hoe herhaalt dit tafereel zich vandaag de dag, en wat is onze rol daarin? Jozua 24:15.

“(Satan) is vol woede, omdat hij het volk van God niet met de wereld in bundels kan binden om hem volledige trouw te bewijzen. Koningen, heersers en bestuurders hebben zichzelf het merkteken van de antichrist gegeven en worden voorgesteld als de draak, die ten strijde trekt tegen de heiligen, tegen hen die de geboden van God onderhouden en die het geloof van Jezus hebben. In hun vijandschap tegen het volk van God tonen zij zich ook schuldig aan de keuze van Barabbas in plaats van Christus.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 39.

A. Hoe droegen de Romeinse soldaten bij aan de martelingen van de Heiland en hoe reageerde Hij? Johannes 19:2-3; Markus 15:16-19.

“Verbaas u, o hemelen! en wees verwonderd, o aarde! Zie de onderdrukker en de onderdrukte. Een tot razernij gebrachte menigte omringt de Heiland der wereld. Spot en hoon worden vermengd met de ruwe bezwerings van godslastering. Zijn nederige afkomst en bescheiden leven worden door de wrede schare bekritiseerd. Zijn bewering, dat Hij de Zoon van God is, wordt belachelijk gemaakt, en de gemene grappen en beledigende hoon gaan van mond tot mond.

Satan voerde de menigte aan bij het te schande maken van de Heiland. Het was zijn opzet, indien mogelijk, Hem tot vergelding uit te lokken, of Hem ertoe aan te zetten een wonder te verrichten om Zichzelf te bevrijden en aldus het verlossingsplan teniet te doen. Eén smet op Zijn leven als mens, één keer falen van Zijn menselijke natuur om de verschrikkelijke proef te doorstaan, en het Lam Gods zou een onvolkomen offerande zijn geweest, en de verlossing van de mens een mislukking. Maar Hij, Die door een bevel de hemelse legerscharen te hulp kon roepen, Hij Die de bende in doodsangst kon verdrijven door een straal van Zijn goddelijke majesteit, onderwierp Zich in volkomen kalmte aan de ruwste beledigingen en gewelddaden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 642.

B. Welke aankondiging deed Pilatus, nadat hij Christus voor het volk had verwond? Johannes 19:4-5.

“Daar stond de Zoon van God, gehuld in het spotkleed, met een kroon van doornen. Zijn rug tot het middel ontbloot, toonde de lange, wrede striemen, waaruit het bloed stroomde. Zijn gelaat was met bloed bevekt en droeg de sporen van uitputting en pijn; maar nooit was het schoner geweest dan nu. Het gelaat van de Heiland was voor Zijn vijanden niet ontsierd. Iedere trek sprak van zachtmoedigheid en berusting en het tederste medelijden voor Zijn wrede vijanden. In Zijn optreden was geen lafhartige zwakheid, maar de kracht en de waardigheid der lijdzaamheid. Een treffende tegenstelling vormde de gevangene aan Zijn zijde. Iedere lijn in het gezicht van Barabbas deed hem kennen als de verharde bandiet, die hij was. De tegenstelling sprak tot ieder die het zag. Sommigen van de toeschouwers weenden. Terwijl ze naar Jezus opzagen, was hun hart vol medelijden. Zelfs de priesters en oversten waren ervan overtuigd dat Hij alles was, waarop Hij aanspraak maakte.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 643.

- A. Welk tegenstrijdig voorstel deed Pilatus aan de Joden, en welke verklaring vervulde hem met angst? Johannes 19:6-8.

“Pilatus schrok. Hij had geen juist beeld van Christus en Zijn zending; maar hij had een onbestemd geloof in God en in wezens, die boven het mensdom stonden. Een gedachte, die hem al eens eerder door het hoofd was gegaan, nam nu een meer bepaalde vorm aan. Hij vroeg zich af, of het niet een goddelijk wezen zou kunnen zijn, dat voor hem stond, gekleed in het purperen spotkleed, en met doornen gekroond.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 644.

- B. Welk gesprek vond er plaats tussen Jezus en Pilatus? Johannes 19:9-11.

-
- C. Welk oneerlijk argument van de Joden bracht Pilatus ertoe lafhartig toe te geven aan hun eis? Johannes 19:12-16. Wie verdiende de grootste schuld voor de misdaad?

“Pilatus gaf toe aan de eisen van het gepeupel. Liever dan het verlies van zijn positie te riskeren, leverde hij Jezus over om te worden gekruisigd. Maar ondanks zijn voorzorgen, kwam juist datgene waarvoor hij bevreesd was geweest, later over hem. Hij werd van alle eer ontdaan, zijn ambt werd hem ontnomen en door wroeging en gewonde trots gekweld, maakte hij, niet lang na de kruisiging, een einde aan zijn leven. Zo zullen zij, die een compromis sluiten met de zonde, slechts leed en ondergang verwerven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 646-647.

“De grootste schuld en de zwaarste verantwoordelijkheid rustten op hen, die de hoogste posities in het land bekleedden, de schatbewaarders van de heilige dingen die hun waren toevertrouwd en die zij op lage wijze verloochenden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 645.

TERUGBLIK

vr, 31 okt

1. Welke eigenschappen van Pilatus loop ik het risico te imiteren?
2. Hoe vaak heb ik, net als Pilatus, een betrouwbare waarschuwing genegeerd?
3. Hoe zou ik handelen, als ik, net als Pilatus, onder dezelfde druk zou staan?
4. Welk hulpmiddel gebruikte Pilatus om te proberen Jezus vrij te krijgen?
5. Wie is verantwoordelijk voor de dood van de Zoon van God, en waarom?

Golgotha

Tekst om te onthouden: “Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: Vervloekt is een ieder, die aan het hout hangt” (Galaten 3:13).

Aanvullende studie: *Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1*, blz. 223–241.

“Adam en Eva werden uit Eden verbannen. Christus moest, als onze plaatsvervanger, lijden buiten de grenzen van Jeruzalem. Hij stierf buiten de poort, waar misdadigers en moordenaars werden terechtgesteld.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 649.

1. HET DEEL VAN DE SOLDATEN

zo, 2 nov

- A. Wat deden de Romeinse soldaten, nadat Pilatus Jezus aan hen had overgeleverd? Matthéüs 27:27–30.
-
- B. Waar brachten de soldaten Jezus heen, nadat ze Hem vernederd hadden? Matthéüs 27:31; Johannes 19:17. Wie volgden hen nog meer?
-

“Christus, de dierbare Godszoon, werd weggeleid en het kruis werd Hem op de schouders gelegd. Elke schrede was zichtbaar door het bloed uit Zijn wonden. Omstuwd oor een geweldige schare van verbitterde vijanden en ongevoelige toeschouwers, wordt Hij naar de kruisplaats geleid...

Zijn terneergeslagen discipelen volgen Hem op een afstand, achter de moorddadige bende.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 1*, blz. 232.

“Het nieuws van Zijn veroordeling had zich door geheel Jeruzalem verbreid, en mensen van alle standen en rangen stroomden naar de plaats der kruisiging. De priesters en oversten waren door een belofte gebonden de volgelingen van Christus geen geweld aan te doen, indien Hijzelf aan hen werd overgeleverd, en de discipelen en de gelovigen uit de stad en de omgeving sloten zich aan bij de menigte, die de Heiland volgde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 649.

- A. Leg de lichamelijke toestand van Christus uit, toen het kruis op Hem werd gelegd, en welke maatregelen werden getroffen om verder te kunnen gaan. Matthéüs 27:32.

“Sinds het paschamaal met Zijn discipelen had Hij gegeten noch gedronken. Hij had in Gethsemane ten dode toe gestreden met satanische machten. Hij had de ziele-smart van het verraad verdragen, en gezien, hoe Zijn discipelen Hem in de steek lieten en vluchtten. Hij was naar Annas gevoerd, daarna naar Kajafas, toen naar Pilatus. Van Pilatus was Hij naar Herodes gezonden, en dan weer naar Pilatus. Van de ene belediging tot de volgende, van bespottung tot bespottung, tweemaal gemarteld door geseling, die gehele nacht was het ene toneel na het andere van dien aard geweest, dat daardoor de menselijke ziel tot het uiterste beproefd moest worden. Christus had niet gefaald. Hij had slechts woorden gesproken, die erop gericht waren God te verheerlijken. Gedurende de gehele schandelijke ver-toning van Zijn verhoor had Hij Zich vastbesloten en waardig gedragen. Maar toen na de tweede geseling het kruis op Hem werd gelegd, kon Zijn menselijke natuur het niet meer verdragen. Hij bezweek onder Zijn last...

Op dit ogenblik komt juist een vreemdeling, Simon van Cyrene, die van het land kwam, de menigte tegen... Hij blijft staan, verwonderd over het schouwspel; en wanneer hij zijn medelijden uitspreekt, grijpen zij hem en leggen het kruis op zijn schouders.

Simon had over Jezus gehoord. Zijn zonen geloofden in de Heiland, maar hijzelf was geen discipel. Het dragen van het kruis naar Golgotha was een zegen voor Simon, en hij was sindsdien altijd dankbaar voor deze voorzienigheid. Het bracht hem ertoe het kruis van Christus te verkiezen en op te nemen, en voor altijd vol vreugde deze last te dragen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 650.

- B. Wat profeteerde Jezus, toen Hij woorden van medeleven hoorde? Lukas 23:27–31.

“Van het toneel voor Zijn ogen zag Christus vooruit naar het ogenblik van Jeruzalems verwoesting. Bij de verschrikkelijke gebeurtenis zouden velen van hen, die nu om Hem weenden, met hun kinderen omkomen...

In de verwoesting van de onboetvaardige stad zag Hij (Jezus) een symbool van de uiteindelijke verworping, die over de wereld zou komen. Hij zei: ‘Dan zal men beginnen te zeggen tot de bergen: Valt op ons; en tot de heuvelen: Bedekt ons. Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal met het dorre geschieden?’ Met het groene hout stelde Jezus Zichzelf voor, de onschuldige Verlosser. God liet toe, dat Zijn toorn over de overtreding op Zijn geliefde Zoon viel. Jezus zou voor de zonden der mensen worden gekruisigd. Welk lijden zou dan de zondaar, die voortging te zondigen, moeten dragen?” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 651.

- A. Beschrijf de scène op Golgotha en de bijzonder hartverscheurende gevolgen ervan voor Jezus' moeder. Matthéüs 27:33–34; Johannes 19:18, 25.

“Toen ze op de plaats van de terechtstelling aankwamen, werden de gevangenen op de martelwerktuigen gebonden. De twee rovers verzetten zich hevig in de greep van degenen, die hen op het kruis legden; maar Jezus bood geen tegenstand. Ondersteund door Johannes, de geliefde discipel, had de moeder van Jezus de schreden van haar Zoon naar Golgotha gevolgd. Ze had gezien, hoe Hij bezweek onder de last van het kruis, en had verlangd een steunende hand te leggen onder Zijn gewonde hoofd, en dat voorhoofd, dat eens aan haar borst had gerust, af te wissen. Maar dit droeve voorrecht werd haar niet verleend. Met de discipelen koesterde zij nog steeds de hoop, dat Jezus Zijn macht zou openbaren en Zich van Zijn vijanden zou bevrijden. Opnieuw ontzonk haar de moed, wanneer zij teruggacht aan de woorden, waarmee Hij juist die dingen die nu plaatsvonden, had voorzgd. Terwijl de rovers op het kruis werden gebonden, keek zij met angstige spanning toe. Zou Hij, Die het leven aan de doden had gegeven, toelaten, dat Hijzelf werd gekruisigd? Zou de Zoon van God dulden, dat Hij zo wreed werd gedood? Moest zij haar geloof, dat Jezus de Messias was, opgeven? Moest ze getuige zijn van Zijn schande en smart, zonder zelfs het voorrecht te hebben Hem in Zijn lijden bij te staan? Zij zag hoe Zijn handen waren uitgestrekt op het kruis; de hamer en de spijkers werden gebracht, en toen de nagels werden gedreven door het tere vlees, droegen de tot in de ziel getroffen discipelen de bezwijmende gestalte van de moeder van Jezus weg van het wrede gebeuren.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 651–652.

- B. Welke actie van de soldaten vervulde een ander profetisch detail over Jezus? Vergelijk Psalm 22:17–19 met Johannes 19:23–24.

“Eeuwen voor de kruisiging had de Heiland de bejegening voorzgd, die Hem ten deel zou vallen... De profetie betreffende Zijn (Christus') klederen ging in vervulling zonder de raad of de tussenkomst van de vrienden of de vijanden van de Gekruisigde. Zijn kleding werd gegeven aan de soldaten, die Hem aan het kruis hadden gehangen. Christus hoorde de twist van de mannen, toen zij de kledingstukken onder elkander verdeelden. Zijn onderkleed was aan één stuk geweven, zonder naad, en zij zeiden: 'Laten wij dit niet scheuren, maar erom loten, voor wie het zijn zal.'” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 654.

- A. Welk drietalig opschrift werd in opdracht van Pilatus op het kruis aangebracht? Johannes 19:19–20. Hoe reageerden de Joodse leiders? Johannes 19:21–22.

“Dit opschrift ergerde de Joden. In de rechtszaal van Pilatus hadden zij geroepen: “Kruisig Hem!” “Wij hebben geen koning, alleen de keizer!” Zij hadden verklaard, dat een ieder die een andere koning zou erkennen, een verrader was. Pilatus schreef de gevoelens op die zij hadden uitgedrukt. Er werd geen vergrijp genoemd, behalve, dat Jezus de Koning der Joden was. Het opschrift was in werkelijkheid een erkenning van de trouw van de Joden jegens de Romeinse macht. Het verklaarde, dat een ieder die aanspraak erop zou maken de Koning van Israël te zijn, door hen des doods schuldig geoordeeld zou worden. De priesters hadden hun doel voorbijgestreefd. Toen zij samenzweringen tegen Christus smeedden om Hem te doden, had Kajafas verklaard, dat het wenselijk was, dat één man zou sterven om de natie te redden. Nu kwam hun huichelachtigheid aan het licht. Door Christus om te brengen, waren zij bereid geweest zelfs hun nationaal bestaan op te offeren.

De priesters zagen, wat zij hadden gedaan, en zij vroegen Pilatus om het opschrift te wijzigen. Zij zeiden: “Schrijf niet: De Koning der Joden, maar dat Hij gezegd heeft: Ik ben de Koning der Joden”. Maar Pilatus was boos op zichzelf, omdat hij tevoren zwak was geweest, en hij had een diepe verachting voor de naijverige, sluwe priesters en oversten. Hij antwoordde op koude toon: “Wat ik geschreven heb, dat heb ik geschreven”.

Een hogere macht dan Pilatus of de Joden had het plaatsen van dat opschrift boven het hoofd van Jezus geleid. Door Gods voorzienigheid zou dit tot nadenken leiden en het onderzoek van de Schriften opwekken. De plaats, waar Christus werd gekruisigd, was dicht bij de stad. Duizenden mensen uit alle landen waren op dat ogenblik in Jeruzalem, en het opschrift, dat verklaarde, dat Jezus van Nazareth de Messias was, zou onder hun aandacht komen. Het was een levende waarheid, opgetekend door een hand die God had geleid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 653–654.

- B. Wat bad Jezus aan het kruis, en wie waren daarbij betrokken? Lukas 23:34.

“Dit gebed van Christus voor Zijn vijanden omvatte de wereld. Het was bestemd voor iedere zondaar, die had geleefd of nog zou leven, vanaf het begin der wereld tot het einde der tijden. Op allen rust de schuld van de kruisiging van Gods Zoon. Aan allen wordt vrijelijk de vergeving aangeboden. Een ieder, ‘die wil’, kan vrede hebben met God en het eeuwige leven beërven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 653.

do,

- A. Noem één aspect van het edele voorbeeld, dat Jezus ons naliet. Johannes 19:26–27.

“In Zijn laatste doodsstrijd denk Hij (Jezus) eraan te zorgen voor Zijn bedroefde, eenzame moeder. Diezelfde geest zal gezien worden in iedere discipel van onze Heere. Zij, die Christus volgen, zullen gevoelen, dat het een deel van hun godsdienst is om hun ouders te eerbiedigen en voor hen te zorgen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 659.

- B. Wie redde Jezus tijdens de laatste momenten van Zijn offer? Lukas 23:39–43. Wat was de betekenis van Jezus' laatste kreet? Johannes 19:30.

“Oude teksten hadden geen leestekens. De komma (in Lukas 23:43) kon vóór of na heden komen.” –*Bible From the Ancient Eastern Text*, blz. 1049.

“Toen de luide roep: “Het is volbracht!”, van de lippen van Christus kwam, verichtten de priesters hun werk in de tempel. Het was de tijd van het avondoffer. Het lam dat Christus voorstelde, was naar de tempel gebracht om te worden geslacht. Gekleed in zijn betekenisvolle, prachtige kleed stond de priester met opgeheven mes, zoals Abraham, toen hij op het punt stond zijn zoon te doden. Met intense belangstelling keken de mensen toe. Maar de aarde beeft en schudt; want de Here Zelf nadert. Met een scheurend geluid wordt het binnenste voorhangsel van de tempel door een ongeziene hand van boven naar beneden opengereten, waardoor voor de ogen der menigte de plaats die eens met de tegenwoordigheid van God was vervuld, wordt opengesteld...

Overall heerst vrees en verwarring. De priester staat op het punt het offerdier te slachten; maar het mes valt uit zijn krachteloze hand, en het lam ontkomt. Type en antitype hebben elkaar ontmoet in de dood van Gods Zoon. Het grote offer is gebracht. De weg naar het heilige der heiligen is geopend. Er is een nieuwe, levende weg bereid voor allen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 663.

TERUGBLIK

vr, 7 nov

1. Hoe was Jezus behandeld door de Romeinse soldaten, voor zij Hem leidden om gekruisigd te worden?
2. Hoe toonde Jezus, wat Hij dacht van anderen zelfs op Zijn weg naar Golgotha?
3. Beschrijf de profetieën, die werden vervuld bij de kruisiging van Jezus.
4. Hoe bad Jezus voor mij, terwijl Hij aan het kruis hing?
5. Wat werd bedoeld door Jezus' kreet van ‘het is volbracht’?

De begrafenis en opstanding van Jezus

Tekst om te onthouden: “En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is” (Jesaja 53:9).

“Jezus gaf Zijn leven niet op, voordat Hij het werk had volbracht, waartoe Hij gekomen was; en Hij riep uit met Zijn laatste ademtucht: ‘Het is volbracht!’” –The Story of Redemption, blz. 226–227.

Aanvullende studie: *Selected Messages, bk. 1, blz. 301–303.*

1. EEN EEUWIGE INSTELLING

zo, 9 nov

- A. Welke goddelijke instelling werd geheiligd bij de schepping en bij de verlossing van de wereld, en zal tot in eeuwigheid geheiligd blijven? Genesis 2:1-3; Lukas 23:52-56.

“In den beginne hadden de Vader en de Zoon op de Sabbat gerust van Hun scheidingswerk. Toen “de hemel en de aarde en al hun heer” Genesis 2:1) voltooid waren, verheugden de Schepper en alle hemelse wezens zich in het gadeslaan van dat heerlijke schouwspel. “De morgensterren juichten tezamen en al de zonen Gods jubelden” (Job 38:7). Nu rustte Jezus van het verlossingswerk; en hoewel er smart was te midden van degenen, die Hem op aarde liefhadden, was er vreugde in de hemel. In de ogen van de hemelse wezens was de belofte voor de toekomst heerlijk. Een herstelde schepping, een verlost mensdom, dat na de zonde te hebben overwonnen, nooit meer zou kunnen vallen, dit, het resultaat van het voltooide werk van Christus, zagen God en de engelen... Wanneer er een “wederoprichting van alle dingen, waarvan God gesproken heeft bij monde van Zijn heilige profeten, van oudsher” (Handelingen 3:21), zijn zal, dan zal de Sabbat der schepping, de dag waarop Jezus in het graf van Jozef rustte, nog een dag van rust en vreugde zijn. Hemel en aarde zullen zich verenigen in lofgezing, wanneer “van sabbat tot sabbat” (Jesaja 66:23) de geredde volken in vreugdevolle aanbidding zullen buigen voor God en het Lam.” –De Wens der Eeuwen, blz. 675.

- A. Welke twee invloedrijke personen namen de verantwoording voor de begrafenis van de Heiland op zich? Johannes 19:38–42; Jesaja 53:9.

“In deze noodsituatie kwamen Jozef van Arimathea en Nikodemus de discipelen te hulp. Beide mannen waren leden van het Sanhedrin en kenden Pilatus persoonlijk. Beiden waren vermogende, invloedrijke mannen. Zij waren vastbesloten, het lichaam van Jezus een eervolle begrafenis te geven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 679.

- B. Wat hield de gedachten van de Joodse leiders bezig op deze Sabbat, en welke actie ondernamen ze? Matthéüs 27:62–66.

“Zij (De Joodse leiders) vonden die Sabbat weinig rust. Hoewel zij niet over de drempel van een heiden wilden stappen, uit vrees, dat zij zich zouden verontreinigen, beraadslaagden zij toch over het lichaam van Christus. Dood en graf moesten Hem, Die zij gekruisigd hadden, vasthouden...

De priesters gaven aanwijzingen, hoe het graf verzekerd moest worden. Een grote steen was voor de opening geplaatst. Over deze steen brachten zij touwen aan, waarvan zij de uiteinden aan de rots bevestigden en die verzegelden met het Romeinse zegel. De steen kon niet worden bewogen zonder het zegel te verbreken. Een wacht van honderd soldaten werd toen rond het graf gelegd om te voorkomen, dat men bedrieglijk te werk zou kunnen gaan. De priesters deden alles, wat zij konden om het lichaam van Christus op de plaats te houden, waar het was neergelegd. Hij werd zó veilig in Zijn graf verzegeld, alsof Hij daar voor alle tijden zou moeten blijven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 684.

- C. Welke profetie werd vervuld in dit complot om het graf te verzegelen? Psalm 2:1–4.

“Juist de pogingen, die werden aangewend om de opstanding van Christus te verhinderen, zijn de meest overtuigende argumenten om die te bewijzen. Hoe meer het aantal soldaten was, dat rond het graf was gelegd, des te sterker zou het getuigenis zijn, dat Hij was opgestaan... Romeinse wachten en Romeinse wapenen waren niet bij machte om de Heere des levens in het graf te houden. Het uur van Zijn verlossing was nabij.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 684.

- A. Wat gebeurde er op de ochtend van de eerste dag van de week? Matthéüs 28:2-4.

“Engelen met uitnemende kracht bewaakten het graf en wachtten op de Vorst des levens om Hem te kunnen verwelkomen...

Wel, priesters en oversten, waar is nu de macht van uw wacht? Dappere soldaten, die nooit bevreesd zijn geweest voor menselijke kracht, zijn nu als waren zij gevangenengenomen zonder zwaard of speer. Het gelaat, waarnaar zij opzien, is niet het gelaat van een sterfelijk krijgsman; het is het gelaat van de machtigste van Gods legerscharen. Deze boodschapper is degene, die de plaats inneemt, waaruit Satan is gevallen. Hij is het, die op de heuvels van Bethlehem de geboorte van Christus verkondigde. Bij zijn nadering beeft de aarde; de legers der duisternis vluchten, en als hij de steen wegrolt, lijkt het, alsof de hemel op de aarde neerdaalt. De soldaten zien, hoe hij de steen verwijderd, zoals hij dat een kiezelsteen zou doen, en ze horen, hoe hij roept: Zone Gods, kom uit, Uw Vader roept U. Zij zien, hoe Jezus uit het graf tevoorschijn treedt, en horen, hoe Hij over het verbroken graf verklaart: 'Ik ben de opstanding en het leven'. Terwijl Hij tevoorschijn treedt in majesteit en heerlijkheid, buigen de legers van engelen zich diep in aanbidding voor de Verlosser en heten Hem welkom met lofliederen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 685–686.

- B. Welke verrassing ervoeren sommige discipelen, toen ze naar het graf liepen? Johannes 20:1; Lukas 24:1–3.

-
- C. Welke boodschap en instructie gaf de engel aan de vrouwen, en hoe reageerden zij? Markus 16:5–8.

“Toen ze (Johanna, Maria, de moeder van Jakobus en Joses, Salome en andere vrouwen) bleven toeven, zagen zij plotseling, dat zij niet alleen waren. Een jongeling, gekleed in schitterende klederen, zat bij het graf. Het was de engel, die de steen had weggerold. Hij had het uiterlijk van een mens aangenomen om deze volgelingen van Jezus geen schrik aan te jagen. Nochtans omstraalde hem het licht van de hemelse heerlijkheid, en de vrouwen waren bevreesd. Zij wendden zich af om te vluchten, maar de woorden van de engel weerhielden hen op hun schreden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 692.

- A. Waarom kunnen we energie krijgen door het enthousiasme van de discipelen, vooral Johannes, over de betekenis van het lege graf? Johannes 20:2-4.

“Johannes klemde zich vast aan Christus, zoals de rank zich vastklemt aan de statige pilaar. Ter wille van zijn Meester trotseerde hij de gevaren van de rechtszaal en vertoefde hij bij het kruis. Op het bericht, dat Christus was opgestaan, haastte hij zich naar het graf, terwijl hij in zijn haast zelfs de onstuimige Petrus voorbij rende.” –*Het Geheiligde Leven*, blz. 40.

- B. Wat kunnen we leren van het voorbeeld van orde en goede smaak, dat Jezus gaf na Zijn opstanding? Johannes 20:5-7.

“Het was Christus Zelf Die deze grafdoeken met zoveel zorg had neergelegd. Toen de machtige engel naar het graf neerdaalde, voegde zich een andere engel bij hem, die met zijn groep over het lichaam van de Heer de wacht had gehouden. Toen de engel uit de hemel de steen wegwentelde, ging de andere engel het graf binnen en maakte de windsels van het lichaam van Jezus los. Maar het was de hand van de Heiland, die iedere doek opvouwde en op zijn plaats legde. In de ogen van Hem, Die ster en atoom op gelijke wijze leidt, is niets onbelangrijk. Orde en volmaaktheid worden gezien in al Zijn werk.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 693.

“Deze daden, die steeds terugkeren, vormen gewoonten. Gewoonten vormen het karakter, en door het karakter wordt onze bestemming voor tijd en eeuwigheid bepaald.

Alleen door trouw te zijn in kleine dingen kan de mens leren trouw te zijn, als hij groter verantwoordelijkheid draagt.” –*Lessen uit het Leven van Alledag*, blz. 219.

- C. Welke boodschap brachten de wachters aan de Joodse leiders? Matthéüs 28:11.

“Die soldaten vormden een vreemd schouwspel. Bevend van vrees, met bleke gezichten, getuigden zij van de opstanding van Christus. De soldaten vertelden alles, precies zoals zij het gezien hadden: zij hadden geen tijd gehad om iets anders dan de waarheid te bedenken of te vertellen. Met moeite zeiden ze: Het was de Zoon van God, Die gekruisigd werd; we hebben gehoord, hoe een engel verklaarde, dat Hij de Majesteit des hemels is, de Koning der heerlijkheid.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 686-687.

- A. Wat deden de hogepriesters om te voorkomen, dat het bericht over de opstanding verspreid zou worden? Matthéüs 28:12-15.

“Het gelaat van de priesters werd lijkkleek. Kajafas probeerde te spreken. Zijn lippen bewogen, maar er kwam geen geluid. De soldaten stonden op het punt de raadzaal te verlaten, toen een stem hen deed stilstaan. Kajafas had ten slotte zijn spraak hervonden. Wacht, wacht, zei hij. Vertel niemand iets van de dingen die ge hebt gezien.

Er werd de soldaten een leugenachtig bericht gegeven. “Zegt”, zeiden de priesters, “Zijn discipelen zijn des nachts gekomen en hebben Hem gestolen, terwijl wij slapen”. Hier streefden de priesters hun doel voorbij. Hoe konden de soldaten zeggen, dat de discipelen het lichaam hadden gestolen, terwijl zij slapen? Als ze slapen, hoe konden ze dat dan weten? En indien de discipelen schuldig waren bevonden het lichaam van Christus te hebben gestolen, zouden de priesters dan niet de eersten zijn om hen te veroordelen? Of als de schildwachten bij het graf hadden geslapen, zouden dan niet de priesters hebben vooropgestaan om hen bij Pilatus aan te klagen?

De soldaten waren ontzet bij de gedachte zichzelf ervan te moeten beschuldigen op hun post te hebben geslapen. Dit was een vergrijp dat met de dood kon worden gestraft. Moesten zij een vals getuigenis geven, en daarmee het volk bedriegen en hun eigen leven in gevaar brengen? Hadden zij niet hun vermoeiende wacht gehouden met slapeloze waakzaamheid? Hoe zouden zij een verhoor kunnen doorstaan, zelfs ter wille van geld, indien zij een meened pleegden?

Om het getuigenis, waarvoor zij vreesden tot zwijgen te brengen, beloofden de priesters, dat zij voor de veiligheid van de wacht zouden zorgen, door te zeggen dat Pilatus, evenmin als zij, zou willen dat een dergelijk verhaal werd rondverteld. De Romeinse soldaten verkochten hun onkreukbaarheid aan de Joden voor geld. Zij waren voor de priesters verschenen, belast met een zeer opzienbarende boodschap van waarheid; zij gingen weg met geld beladen, en op hun lippen een leugenachtig bericht, dat door de priesters voor hen was ontworpen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 687.

TERUGBLIK

vr, 14 nov

1. Hoe kan ik, net als Nicodémus en Jozef van Arimathea, Gods zaak steunen?
2. Wat kan ik leren van de zorgvuldig gevouwen grafdoeken?
3. Hoe kan ik gevaar lopen mijn integriteit, als de Romeinse soldaten, te verkopen?
4. Vertel over de ervaring van de wachters bij het graf.
5. Leg uit, welke tegenstrijdigheden in de leugen van de priesters zaten.

Jezus verschijnt aan de discipelen

Tekst om te onthouden: “De discipelen dan werden verblijd, toen zij de Heere zagen” (Johannes 20:20, laatste deel).

Aanvullende studie: *De Wens der Eeuwen*, blz. 692–706;
Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 19–21.

“Het eerste werk van Christus op aarde, na Zijn opstanding, was Zijn discipelen te overtuigen van Zijn onverminderde liefde en tedere zorg voor hen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 695.

1. WONDER BIJ HET GRAF

zo, 16 nov

A. Terwijl Maria Magdaléna hilde, bleef ze staan en keek in het graf. Wat zag ze daar? Johannes 20:11–13.

B. Aan wie en hoe openbaarde Jezus Zich het eerst? Johannes 20:14–18.

“Door haar tranen heen zag Maria de gestalte van een man, en denkend dat het de hovenier was, zei ze: ‘Heer, als gij Hem hebt weggedragen, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd, en ik zal Hem wegnemen’. Indien iemand meende, dat het graf van deze rijke man een te eervolle plaats was om Jezus te begraven, zou zij zelf in een plaats voor Hem voorzien. Er was een graf, dat door Christus' eigen stem was leeg geworden, het graf waar Lazarus had gelegen. Zou zij daar geen plaats vinden om haar Heere te begraven? Ze voelde, dat de zorg voor Zijn dierbaar, gekruisigd lichaam een grote troost zou zijn in haar smart.

Maar nu zei Jezus met Zijn eigen vertrouwde stem tot haar: ‘Maria.’ Nu wist ze, dat het geen vreemdeling was, die tot haar sprak, en toen ze zich omwendde, zag ze de levende Christus voor zich staan.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 694.

“Maria was de eerste, die bij het graf kwam na Zijn opstanding. Maria was de eerste, die een opgestane Heiland verkondigde.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 693.

- A. Wat gebeurde er, terwijl twee discipelen van Christus op de weg waren naar het dorp Emmaüs? Lukas 24:13–16.

“Zij (de twee discipelen) keerden nu naar huis terug om te mediteren en te bidden. Bedroefd zetten ze hun late tocht voort, en spraken over de gebeurtenissen tijdens het verhoor en de kruisiging. Nooit tevoren waren ze zó volkomen ontmoedigd geweest. Zonder hoop en geloof wandelden zij voort in de schaduw van het kruis.

Zij waren nog niet ver gevorderd op hun reis, toen zich een vreemdeling bij hen aansloot, maar zij waren zó door hun droefheid en teleurstelling in beslag genomen, dat ze niet nauwkeurig op hem letten.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 698.

- B. Beschrijf het gesprek dat volgde. Lukas 24:17–24.

“Zij (de twee discipelen) beredeneerden de lessen, die Christus had gegeven, die ze niet schenen te kunnen begrijpen. Terwijl ze spraken over de gebeurtenissen, die hadden plaatsgevonden, verlangde Jezus hen te troosten. Hij had hun smart gezien; Hij begreep de tegenstrijdige, verwarrende ideeën, die de gedachte bijhen deed opkomen: Kan deze Man, Die toeliet, dat Hij zo werd vernederd, de Christus zijn? Zij konden hun smart niet bedwingen en weenden. Jezus wist, dat hun harten in liefde aan Hem waren verbonden, en Hij verlangde hun tranen af te wissen en hun vreugde en blijdschap te schenken. Maar eerst moest Hij hun lessen geven, die ze nooit zouden vergeten.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 698.

- C. Hoe legde Jezus hun vriendelijk de profetieën uit? Lukas 24:25–27.

“Indien Hij (Christus) eerst Zichzelf aan hen had bekend gemaakt, dan zouden hun harten tevredengesteld zijn geweest. In de volheid van hun vreugde zouden ze naar niets anders meer hebben gehongerd. Maar het was noodzakelijk, dat zij het getuigenis konden verstaan, dat van Hem in de symbolen en profetieën van het Oude Testament werd gegeven. Hierop moest hun geloof gegrond zijn. Christus verrichtte geen wonder om hen te overtuigen, maar het was Zijn eerste werk om de Schriften te verklaren. Zij hadden Zijn dood beschouwd als de vernietiging van al hun hoop. Nu toonde Hij uit de profeten aan, dat dit juist het krachtigste bewijs voor hun geloof was.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 699–700.

- A. Welk voorstel deden de twee discipelen, toen het leek ,alsof Jezus Zijn reis langs Emmaüs zou voortzetten? Lukas 24:28–29.

“Indien de discipelen niet verder op hun uitnodiging hadden aangedrongen, dan hadden ze niet hebben geweten, dat hun reisgenoot de opgestane Heere was. Christus dringt Zijn gezelschap nooit aan iemand op. Hij stelt belang in de mensen, die Hem nodig hebben. Vol blijdschap zal Hij het nederigste huis binnengaan en het deemoedigste hart verheugd maken. Maar indien de mensen te onverschillig zijn om aan de hemelse Gast te denken, of Hem te vragen bij hen te blijven, dan gaat Hij verder. Op deze wijze lijden velen een groot verlies. Zij kennen Christus niet beter dan de discipelen, toen Hij met hen wandelde op de weg.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 701.

- B. Hoe en wanneer konden de twee discipelen uiteindelijk de opgestane Heiland herkennen, en hoe moeten wij een soortgelijke vreugde ervaren? Lukas 24:30–32.

“De eenvoudige avondmaaltijd van brood is spoedig gereed. Het wordt voor de gast geplaatst, Die Zijn plaats heeft ingenomen aan het hoofd van de tafel. Nu strekt Hij Zijn handen uit om het voedsel te zegenen. De discipelen deinzen verwonderd terug. Hun metgezel spreidt Zijn handen uit, precies zoals hun Meester dat placht te doen. Ze kijken nog eens, en zie, in Zijn handen ontwaren zij de indrukken van de spijkers. Beiden roepen tegelijk uit: Het is de Heere Jezus! Hij is opgestaan uit de dood!

Zij staan op om zich aan Zijn voeten te werpen en Hem te aanbidden, maar Hij is uit hun gezicht verdwenen. Ze kijken naar de plaats, die was ingenomen door Iemand, wiens lichaam kortgeleden in het graf had gelegen, en zeggen tot elkander: ‘Was ons hart niet brandende in ons, terwijl Hij onderweg tot ons sprak en ons de Schriften opende?’” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 701–702.

“Velen vragen naar de levende God en verlangen naar Zijn tegenwoordigheid. Laat Gods Woord tot het hart spreken. Laat degenen, die alleen maar overlevering en menselijke meningen hebben gehoord, de stem van Hem ontdekken, die de ziel eeuwig leven kan bieden...

Als de gelovigen uit Oud Testamentische tijden zulk een duidelijk getuigenis brachten van trouw, moeten zij die door de eeuwen heen zoveel icht hebben ontvangen, niet nog duidelijker van de macht der waarheid getuigen?” –*Profeten en Koningen*, blz. 384.

- A. Wat deden de twee discipelen in Emmaüs meteen, toen ze Jezus herkenden? Lukas 24:33–35.

“Maar nu ze dit grote nieuws te vertellen hebben, kunnen ze niet blijven zitten praten. Hun vermoeidheid en honger zijn verdwenen. Ze laten hun maaltijd onaangeroerd staan, en vol vreugde gaan ze onmiddellijk op weg over het pad, waarlangs ze gekomen zijn, zich haastende om het nieuws te gaan vertellen aan de discipelen in de stad. Op sommige gedeelten is de weg niet veilig, maar zij klimmen over de steile gedeelten, uitglijdend over de gladde rotsen. Zij zien niet en weten niet, dat zij de beschermd worden door Hem, Die met hen langs deze weg is gegaan. Met hun pelgrimsstaf in de hand haasten zij zich voort, verlangend nog sneller te gaan dan zij al wagen. Zij geraken het spoor bijster, maar vinden het weer terug. Soms hard lopend, soms struikelend, reppen zij zich voort, terwijl hun ongeziene Metgezel de gehele weg dicht naast hen blijft.

De nacht is donker, maar de Zon der Gerechtigheid schijnt over hen. Hun harten springen op van vreugde. Het lijkt hun, alsof ze in een nieuwe wereld zijn. Christus is een levende Heiland. Zij treuren niet langer over Hem als over een dode. Christus is opgestaan, steeds weer herhalen ze dat. Dit is de boodschap, die zij aan de treurenden brengen. Zij moeten het heerlijke verhaal vertellen van de wandeling naar Emmaüs. Zij moeten vertellen wie Zich onderweg bij hen voegde. Zij brengen de belangrijkste boodschap, die ooit aan de wereld werd gegeven, een boodschap van blijde tijding, waarvan de hoop van het menselijk geslacht voor tijd en eeuwigheid afhangt.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 702.

- B. Wat gebeurde er onverwachts, terwijl de meeste discipelen van Christus zich in de bovenzaal in Jeruzalem bevonden? Lukas 24:36–40; Johannes 20:19–21.

“Zij (de twee discipelen) gaan naar de opperzaal, waar Jezus de uren van de laatste avond vóór Zijn dood heeft doorgebracht... Ze bemerken, dat de deur van de zaal zorgvuldig is gegrendeld. Ze kloppen om te worden binnengelaten, maar er komt geen antwoord. Alles is stil. Dan noemen ze hun namen. De deur wordt voorzichtig geopend, zij gaan binnen, en ongezien gaat nog iemand met hen naar binnen. Dan wordt de deur weer gegrendeld om spionnen te weren...

Zie, een Ander voor hen staat. Ieders oog wordt op de Vreemdeling gericht. Niemand heeft geklopt om te worden binnengelaten. Geen voetstap is gehoord. De discipelen zijn geschrokken en vragen zich af wat dit betekent. Dan horen zij een stem, die geen andere is dan de stem van hun Meester. Helder en duidelijk komen de woorden over Zijn lippen: ‘Vrede zij met u’.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 703.

- A. Welke verantwoordelijkheid plaatste Jezus op de gemeente met betrekking tot de mgang met zonde en zondaars? Johannes 20:22–23.

“Voordat de discipelen hun officiële plichten konden vervullen in verband met de gemeente, blies Christus Zijn Geest op hen. Hij vertrouwde hun de meest geheiligde waarheid toe...

Maar op de gemeente als organisatie legt Hij de verantwoording voor de afzonderlijke leden. Tegenover degenen, die in zonde vallen, heeft de gemeente een plicht te waarschuwen, te onderrichten en, indien mogelijk, te herstellen. “Wederleg, bestraf en bemoedig”, zegt de Here, “met alle lankmoedigheid en onderrichting” (2 Timótheüs 4:2). Treed getrouw op tegen verkeerde werken. Waarschuw iedere ziel, die zich in gevaar bevindt. Laat niemand zichzelf misleiden. Noem de zonde bij zijn ware naam. Verkondig wat God gezegd heeft betreffende liegen, Sabbatschending, stelen, afgodendienst en andere verkeerde dingen. “Wie dergelijke dingen bedrijven, zullen het koninkrijk Gods niet beërven” (Galaten 5:21). Indien zij volharden in de zonde, wordt het oordeel, dat gij aan de hand van Gods Woord hebt uitgesproken, in de hemel bevestigd. Door de zonde te verkiezen, verloochenen zij Christus; de gemeente moet tonen, dat zij haar goedkeuring niet hecht aan hun daden, anders zal zij zelf haar Here oneer aandoen. Zij moet over de zonde zeggen, wat God daarover zegt. Zij moet deze behandelen, zoals God heeft voorgeschreven, en haar optreden wordt in de hemel bekrachtigd. Hij, die het gezag van de kerk minacht, minacht het gezag van Christus Zelf.

Maar er is ook een lichter zijde aan dit beeld. “Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden”. Laat deze gedachte worden hooggehouden. Laat, bij het werken voor de dwalenden, ieders oog op Christus gericht zijn. Laten de herders op tedere wijze zorgen voor de kudde uit de weide des Heren. Laten ze tot de dwalende spreken over de vergevende genade van de Heiland. Laten ze de zondaar aanmoedigen om berouw te tonen en te geloven in Hem, Die kan vergeven.” –De Wens der Eeuwen, blz. 705–706.

TERUGBLIK

vr, 21 nov

1. Wat kan ik leren van het moment, waarop Maria Jezus zocht?
2. Leg uit, hoe Jezus de twee, die naar Emmaüs gingen, onderwees.
3. Wat kan ik leren van de ijver van deze twee discipelen?
4. In hoeverre volg ik hun voorbeeld bij het stellen van prioriteiten?
5. Hoe kan ik mijn taken binnen de georganiseerde hemeente beter uitvoeren?

Veranderingen in karakter

Tekst om te onthouden: “Wees niet ongelovig, maar gelovig” (Johannes 20:27, laatste deel).

Aanvullende studie: *Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 328–338;
Testimonies for the Church, vol. 4, blz. 231–233.

“Onze Verlosser heeft geen woorden van lof voor hen, die traag van hart zijn om in deze laatste dagen te geloven, net zo min als Hij die had voor de twijfelende Thomas.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 696.

1. HET ONGELOOF VAN THOMAS

zo, 23 nov

A. Hoe reageerde Thomas op het nieuws van Christus' opstanding, en waarom wordt ons gevraagd die houding te overwinnen? Johannes 20:24-25; 2 Timótheüs 2:8.

“Toen Jezus voor de eerste maal aan de discipelen in de opperzaal verscheen, was Thomas niet bij hen. Hij hoorde de berichten van de anderen, en ontving overvloedige bewijzen, dat Jezus was opgestaan; maar somberheid en ongeloof vervulden zijn hart. Toen hij de discipelen over de heerlijke verschijningen van de verrezen Heiland hoorde spreken, dompelde dit hem in nog diepere wanhoop. Indien Jezus werkelijk uit de dood was verrezen, konden zij verder niet hopen op een letterlijk aards koninkrijk. En het wondde zijn ijdelheid te denken, dat de Meester Zich zou openbaren aan alle discipelen behalve aan hem. Hij was vastbesloten niet te geloven, en een week lang tobde hij over zijn rampzalige toestand, die nog donkerder scheen door de tegenstelling met de hoop en het geloof van de broeders...”

Hij wilde niet zien door de ogen van zijn broeders, of een geloof koesteren, dat berustte op hun getuigenis. Hij had zijn Heere vurig lief, maar hij had toegestaan, dat naijver en ongeloof bezit namen van zijn geest en hart.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 706-707.

“Satan staat klaar om allerlei twijfels te suggereren, maar als u uw ogen in geloof zult openen, zult u voldoende bewijs voor geloof vinden. Maar God zal nooit alle oorzaken van twijfel van een mens wegnemen... Jezus prees nooit ongeloof; Hij prees nooit twijfels.” –*Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 232-233.

- A. Wat kunnen we leren van de manier, waarop Jezus liefdevol het geloof van Zijn twijfelende discipel versterkte? Johannes 20:26–28.

“Een aantal discipelen maakten nu de vertrouwde opperzaal tot hun tijdelijk tehuis, en ‘s avonds kwamen allen, behalve Thomas, daar samen. Op een avond besloot Thomas de anderen op te zoeken. Ondanks zijn ongeloof had hij een flauwe hoop, dat het goede nieuws waar was. Terwijl de discipelen hun avondmaaltijd gebruikten, spraken zij over de bewijzen, die Christus hun in de profetieën had gegeven. “Jezus kwam, ‘terwijl de deuren gesloten waren, en Hij stond in hun midden en zeide: Vrede zij u!”

Hij wendde Zich tot Thomas en zeide: “Breng uw vinger hier en zie Mijn handen en breng uw hand en steek die in Mijn zijde, en wees niet ongelovig, maar gelovig”. Deze woorden toonden aan, dat Hij op de hoogte was van de gedachten en woorden van Thomas. De twijfelende discipel wist, dat gedurende een week niet één van zijn metgezellen Jezus had gezien. Zij hadden de Meester niet over zijn ongeloof kunnen vertellen. Hij herkende Hem, Die voor hem stond, als zijn Here. Hij verlangde geen verder bewijs. Zijn hart sprong op van vreugde, en hij wierp zich aan de voeten van Jezus, terwijl hij uitriep: “Mijn Here en Mijn God!” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 707.

- B. Hoe moeten we nu omgaan met twijfelaars aan de tegenwoordige waarheid, ook met betrekking tot de Geest der Profetie? 2 Timótheüs 3:10.

“Sommigen, zo werd mij getoond, konden de gepubliceerde visioenen ontvangen, door de boom te beoordelen aan de hand van zijn vruchten. Anderen zijn als de twijfelende Thomas; zij kunnen de gepubliceerde Getuigenissen niet geloven, noch bewijs ontvangen door het getuigenis van anderen; maar moeten het zien en zelf het bewijs hebben. Zulke mensen mogen niet terzijde worden geschoven, maar moeten heel geduldig en met broederlijke liefde worden behandeld, totdat zij hun positie hebben gevonden en worden bevestigd voor of tegen. Als zij zich verzetten tegen de visioenen, waarvan zij geen kennis hebben; als zij hun verzet zo ver doorvoeren, dat zij zich verzetten tegen datgene, waarmee zij geen ervaring hebben, en zich ergeren, wanneer degenen, die geloven dat de visioenen van God zijn, erover spreken tijdens bijeenkomsten, en zich troosten met de instructie, die door middel van visioenen wordt gegeven, kan de gemeente weten, dat zij niet gelijk hebben. Gods volk moet niet ineenkrimpen en toegeven, en hun vrijheid niet opgeven aan zulke ontevreden.” –*Testimonies for the Church*, vol. 1, blz. 328.

- A. Welke vriendelijke berisping gaf Jezus aan Thomas? Johannes 20:29. Welke les leren we uit de manier, waarop Jezus de twijfelende apostel behandelde?

“Het geloof van Thomas zou voor Christus welgevalliger zijn geweest, indien hij gewillig was geweest te geloven op het getuigenis van zijn broeders. Indien de wereld nu het voorbeeld van Thomas zou volgen, dan zou niemand geloven en behouden worden; want allen, die Christus aannemen, moeten dat doen door het getuigenis van anderen.

Velen, die in twijfel zijn, verontschuldigen zichzelf door te zeggen, dat, indien zij de bewijzen zouden hebben, die Thomas van zijn metgezellen ontving, zij zouden geloven. Ze beseffen niet, dat ze niet alleen dat bewijs hebben, maar veel meer. Velen die, evenals Thomas deed, wachten tot alle reden tot twijfel is weggenomen, zullen nooit hun verlangen verwezenlijkt zien. Ze raken langzamerhand vast in hun ongelooft. Zij, die zichzelf eraan gewennen naar de sombere zijde te kijken, en te mopperen en te klagen, weten niet wat ze doen. Ze zaaien het zaad der twijfel, en ze zullen een oogst van twijfel binnenhalen. In een tijd, waarin geloof en vertrouwen uiterst belangrijk zijn, zullen velen op deze wijze bemerken, dat ze niet de macht hebben om te hopen en te geloven.

Door Zijn optreden tegenover Thomas gaf Jezus een les aan Zijn volgelingen. Zijn voorbeeld toont aan, hoe wij mensen moeten behandelen wier geloof zwak is en die hun twijfel tot iets belangrijks maken. Jezus overstelpte Thomas niet met verwijten en Hij ging ook niet met hem redetwisten. Hij openbaarde Zichzelf aan de twijfelaar. Thomas was bijzonder onredelijk geweest door voorwaarden te stellen voor zijn geloof, maar Jezus brak alle hindernissen af door Zijn overvloedige liefde en tegemoetkomendheid. Ongeloof wordt zelden door redetwisten overwonnen. Het wordt daardoor eerder in een verdedigende positie gebracht, en vindt nieuwe steun en verontschuldigen. Maar laat Jezus, in Zijn liefde en genade, geopenbaard worden als de gekruisigde Heiland, dan zal van veler lippen die eens onwillig waren, de belijdenis van Thomas worden gehoord: “Mijn Here en mijn God!” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 707–708.

- B. Waarom werden Christus' tekenen en wonderen opgetekend? Johannes 20:30–31.

“God vraagt nooit van ons om iets te geloven zonder ons voldoende gegevens te verschaffen om ons geloof op te baseren. Zijn bestaan, Zijn karakter, de waarheid van Zijn Woord kunnen wij verstandelijk aanvaarden. Er zijn talloze dingen, die daarvan getuigenis afleggen. Toch heeft God nooit de mogelijkheid tot twijfel weggenomen. Ons geloof moet gebaseerd zijn op goede argumenten, maar kan niet proefondervindelijk worden bewezen.” –*Schreden naar Christus*, blz. 127.

A. Onder welke omstandigheden openbaarde Jezus Zich voor de derde keer aan Zijn discipelen? Johannes 21:1–3.

B. Hoe benaderde Jezus de discipelen, terwijl ze aan het vissen waren, wat zei Hij tegen hen, en met welk resultaat? Johannes 21:4–6.

"En Jezus had een bedoeling met de opdracht, het net aan de rechterzijde uit te werpen. Aan die kant stond Hij, op de oever. Dat was de kant van het geloof. Indien zij in verbondenheid met Hem zouden werken, wanneer Zijn goddelijke kracht zich verbond met hun menselijke krachtingspanning, dan kon het niet missen of zij zouden succes hebben." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 711.

C. Wat gebeurde er, toen de ogen van de discipelen geopend werden, zodat ze Jezus herkenden? Beschrijf het gesprek, dat volgde tussen de Heer en Petrus. Johannes 21:7–17.

"Petrus had eens verklaard: 'Al zouden allen aanstoot aan U nemen, ik nooit!' (Matthéüs 26:33. Maar nu schatte hij zichzelf op juistere wijze: 'Ja, Heer', zei hij, 'Gij weet, dat ik U liefheb'. Hier klinkt geen heftige verzekering, dat zijn liefde groter is dan de liefde van zijn broeders. Hij geeft over zijn toewijding niet zijn eigen mening te kennen...

Drie maal had Petrus openlijk zijn Heere verloochend, en drie maal dreef Jezus hem ertoe zijn liefde en trouw te verzekeren, door aan te dringen met die scherpe vraag, die als een van weerhaken vorrziene pijl zijn gewonde hart raakte. Voor de discipelen, die daar samen waren, openbaarde Jezus de diepte van Petrus' berouw en toonde Hij aan, hoe volkomen vernederd de eens zo zelfverzekerde discipel was." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 711–712.

"Hij (Petrus) stond altijd klaar om anderen te verbeteren en zijn mening te uiten, vooraleer hij een helder begrip had van zichzelf, of van hetgeen hij wilde zeggen. Maar de bekeerde Petrus was geheel anders. Hij behield zijn vroegere geestdrift, maar de genade van Christus temperde zijn voortvarendheid. Hij was niet langer onbesuisd, zelfvoldaan en tevreden met zijn eigen oordeel, maar kalm, beheerst en bereid iets te leren. Hij kon zowel de lammeren als de schapen de kudde van Christus weiden." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 713.

- A. Welke profetische verklaring sprak Jezus uit over Petrus? Johannes 21:18–19. Hoe werd deze profetie later vervuld?

“Toen hij (Petrus) dit zei, wist hij nog niet, naar welke hoogten en diepten de voeten van Christus zouden voorgaan. Petrus had gefaald, toen de beproeving kwam, maar hij zou opnieuw een gelegenheid hebben om zijn liefde voor Christus te bewijzen. Om hem kracht te geven voor de laatste beproeving van zijn geloof, openbaarde de Heiland hem zijn toekomst. Hij vertelde hem, dat, nadat hij een dienstig leven zou hebben geleid, wanneer ouderdom zijn kracht zou aantasten, Hij metterdaad zijn Heiland zou volgen...

Jezus maakte ... Petrus de buitengewone wijze van zijn dood bekend. Hij voorzegde zelfs, dat hij zijn handen zou uitstrekken aan het kruis. Opnieuw zei Hij tot Zijn discipel: 'Volg Mij'. Petrus was niet ontmoedigd door de openbaring. Hij was gewillig op welke wijze ook voor zijn Heer te sterven.” –De Wens der Eeuwen, blz. 713–714.

“Als Jood en vreemdeling werd Petrus veroordeeld om geïsoliseerd en gekruisigd te worden. In het vooruitzicht van deze vreselijke dood dacht de apostel aan zijn grote zonde, toen hij Jezus in de ure van Diens verhoor in de steek had gelaten. Terwijl hij toen terugschrok voor het kruis, beschouwde hij het nu als een eer om zijn leven te geven voor het evangelie, met het gevoel, dat het voor hem, die zijn Meester eenmaal had verloochend, een te grote eer was om te sterven als eens zijn Meester stierf. Petrus had oprecht berouw getoond over zijn zonde, en Christus had hem vergeven, zoals blijkt uit de verheven opdracht om de schapen en de lammeren van de kudde te hoeden. Maar hij kon het zichzelf niet vergeven. Zelfs niet de gedachte aan de zielsangst van het laatste vreselijke gebeuren kon de bitterheid van zijn verdriet en berouw wegnemen. Als een laatste gunst verzocht hij zijn beulen om hem aan het kruis te nagelen met het hoofd naar beneden. Het verzoek werd toegestaan, en op deze wijze stierf de grote apostel Petrus.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 391.

TERUGBLIK

vr, 28 nov

1. Hoe zou ik het risico kunnen lopen om net zo chagrijnig te worden als Thomas?
2. Wat moet ik leren van de manier, waarop Jezus de twijfelende Thomas behandelde?
3. Waarom is liefde overtuigender dan verdeeldheid?
4. Wat was het doel van Christus, toen Hij het wonder van de vissen verrichtte?
5. Beschrijf de verandering in Petrus' houding na zijn bekering.

Eerste Sabbatgaven

6 december 2025

De Eerste Sabbatgaven van vandaag is bestemd voor de voltooiing van onze mediastudio, waar we zendingsmateriaal produceren. Uw gulle gift zal ons enorm helpen om door te gaan met onze missie om het evangelie met de wereld te delen.

Renovatie van de 21M Media Studio

Waar is de aandacht van de massa tegenwoordig? Op de schermen! Ze zijn er in alle soorten en maten en zijn essentiële technologie geworden voor de verspreiding van informatie over de hele wereld. Sinds het begin van de smart-phone revolutie zijn deze schermen persoonlijker geworden dan ooit. Tegenwoordig draagt meer dan de helft van de 8 miljard mensen ter wereld een scherm in hun zak en is er steeds meer afhankelijk van om te navigeren en te communiceren met de wereld om hen heen. Deze schermen zijn met name een steeds persoonlijker venster op de wereld geworden, een manier om kennis en "waarheden" te verwerven, die relevant zijn voor de diepste aspecten van het leven. Wat een geweldige kans is het dan dat het evangelie van Jezus Christus, de meest essentiële waarheid voor het leven, daar te vinden is, aan de andere kant van deze vensters waar talloze ogen dagelijks verlangend doorheen turen.

21st Missionary is de eerste media bediening van de Zevende Dags Adventisten Reformatiebeweging in Noord-Amerika. Het werd opgericht met als doel moderne communicatiemiddelen te gebruiken om de boodschap van het evangelie duidelijk en effectief te verspreiden. We creëren en publiceren via onze 21M Church App: digitale nummers, podcasts, video's, muziek en andere multi-media bronnen, gericht op het delen van het evangelie van Jezus op manieren, die relevant zijn voor onze tijd. We zijn nog steeds bezig met de bouw en inrichting van onze mediastudio, wat ons enorm zal helpen dit werk uit te breiden. Ga naar www.21stmissionary.org om onze app te downloaden en meer te weten te komen over onze missie.

"Groter licht schijnt op ons dan op onze vaders scheen. We kunnen door God niet aangenomen of geëerd worden, wanneer we dezelfde prestaties verrichten, of dezelfde werken doen, die onze vaders deden. Om door God aangenomen en gezegend te worden, zoals zij dat ervaren hebben, moeten we hun trouw en hun ijver navolgen, ons licht gebruiken zoals zij het hunne gebruikt hebben, en doen zoals zij gedaan zouden hebben, wanneer ze in onze tijd hadden geleefd." –*Uit Schatkamer der Getuigenissen 1*, blz. 90.

"Studeren, plannen, methoden bedenken om de mensen te bereiken waar ze zijn. We moeten iets doen, dat buiten de gebaande paden valt. We moeten de aandacht trekken. We moeten dodelijk serieus zijn." –*Evangelism*, blz. 122–123.

De Eerste Sabbatgaven van vandaag is bestemd voor de voltooiing van onze mediastudio, waar we zendingsmateriaal produceren. Uw gulle gift zal ons enorm helpen om door te gaan met onze missie om het evangelie met de wereld te delen.

–De Media Afdeling van de Noord Californië Conferentie

De geliefde discipel

Tekst om te onthouden: “Want het Leven is geopenbaard, en wij hebben het gezien, en wij getuigen, en verkondigen u dat eeuwige Leven, Hetwelk bij de Vader was, en ons is geopenbaard” (1 Johannes 1:2).

Aanvullende studie: *Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 192–201

“Meer nog dan zijn metgezellen stelde Johannes, de geliefde discipel, zich open voor de kracht van dat (Christus') wonderlijke leven.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 203.

1. HET KARAKTER VAN JOHANNES

zo, 30 nov

- A. Welke ernstige karaktergebreken waren bij Johannes duidelijk zichtbaar? Markus 3:17.

“Van nature bezat Johannes niet de beminlijkheid van karakter, die hij later openbaarde. Zijn karakter vertoonde ernstige gebreken. Hij was niet alleen trots, zelfverzekerd en ambitieus, maar ongeduldig en wraakgierig, wanneer hij beleidigd werd. Hij en zijn broer kregen de bijnaam 'zonen des donders'. Een slecht humeur, een verlangen naar wraak, en een geest van kritiek waren eigenschappen van de geliefde discipel.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 392.

- B. Welke ervaring onthulde duidelijk de wraakzuchtige aard van Johannes en zijn broer Jakobus? Lukas 9:51–56.

“Het is geen deel van de zending van Christus om mensen te dwingen Hem aan te nemen. Satan, zowel als de mensen, die hij beheerst, tracht het geweten geweld aan te doen. Onder het voorwendsel te ijveren voor gerechtigheid, brengen mensen, die verbonden zijn met boze engelen, soms lijden op hun medemensen, met de bedoeling hen te bekeren tot hun gedachten over de godsdienst. Maar Christus toont altijd genade, en tracht steeds hen te winnen door een openbaring van Zijn liefde. Hij kan geen deelgenoot toelaten in de ziel, en aanvaardt geen gedeelde dienst. Maar Hij begeert alleen een vrijwillig dienen, de gewillige overgave van het hart, dat door liefde wordt gedreven.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 393.

- A. Wat moeten we leren van de bede aangaande Johannes, die bijna tot ernstige verdeeldheid onder de apostelen leidde? Markus 10:35–37; 9:35.

“Johannes had ooit een meningsverschil met verschillende van zijn broeders, over wie van hen de grootste zou zijn. Het was niet hun bedoeling, dat Jezus hun woorden zou horen. Doch Jezus las, wat in hun hart was en gebruikte deze gelegenheid om Zijn discipelen een les in nederigheid te geven. De vermaning was niet alleen bestemd voor deze kleine groep, die naar Zijn woorden luisterde, maar ook voor het welzijn van al Zijn volgelingen tot aan het einde der tijden. (Zie Markus 9:35)...

Zij, die de Geest van Christus bezitten, zullen er niet naar streven een plaats boven hun broeders in te nemen. Zij, die in eigen ogen klein zijn, zullen door God hooggeacht worden.” –Het Geheiligde Leven, blz. 41–42.

- B. Tot welke misplaatste hoop had deze bede geïnspireerd? Handelingen 1:6.

“Ondanks het herhaalde onderricht van Christus over de aard van Zijn koninkrijk, koesterden de jonge discipelen nog de hoop op een Messias, die een troon en koninklijke macht zou aanvaarden in overeenstemming met de verwachting van het volk.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 393.

- C. Hoe corrigeerde Jezus Johannes en de andere discipelen? Markus 9:38–41.

“Jakobus en Johannes ontmoetten iemand, die Jezus niet volgde, maar die duivelen uitwierp in Zijn naam. De discipelen verboden de man om dit te doen, en meenden, dat ze hier in hun recht stonden. Maar toen ze dit meedeelden aan Jezus, bestrafte Hij hen... Niemand, die zich op een of andere wijze vriendelijk betoonde jegens Christus, mocht weerhouden worden. De discipelen mochten geen bekrompen, enghartige geest openbaren, maar moesten dezelfde verreikende sympathie openbaren, die ze in hun Meester hadden gezien. Jakobus en Johannes hadden gedacht, dat ze door deze man te verbieden de eer van hun Meester voorstonden. Maar ze begonnen in te zien, dat ze afgunstig waren op hun eigen eer. Ze bekenden hun dwaling en aanvaardden de bestraffing.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 394–395.

- A. Wat gebeurde er met Johannes, toen hij het karakter van Christus zag? En wat moeten wij hiervan leren? 1 Johannes 1:2–3.

“Maar dag aan dag, beschouwde hij (Johannes) in tegenstelling tot zijn eigen heftige geest, de zachtmoedigheid en verdraagzaamheid van Jezus, en hoorde Zijn lessen over nederigheid en geduld. Hij stelde zijn hart open voor de goddelijke invloed en werd niet alleen een hoorder, maar ook een dader van de woorden van de Heiland. Zijn ik werd verborgen in Christus. Hij leerde het juk van Christus op zich te nemen en Zijn last te dragen.

Jezus berispte Zijn discipelen, Hij waarschuwde hen en maande hen tot voorzichtigheid; maar Johannes en zijn broeders verlieten Hem niet; zij kozen Jezus, ondanks de berispingen. De Heiland trok Zich niet van hen terug om hun zwakheid en dwalingen. Tot het einde toe bleven ze Zijn beproevingen delen en de lessen van Zijn leven leren. Door Christus te zien, werden ze veranderd naar Zijn karakter.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 247.

“Er kunnen wel degelijk gebreken aanwezig zijn in iemands karakter, maar als deze een ware discipel van Jezus wordt, maakt de kracht der goddelijke genade van hem een nieuw schepsel. De liefde van Christus verandert en heiligt hem. Wanneer echter mensen voorgeven christenen te zijn, terwijl hun godsdienst hen in het dagelijks leven geen betere mannen en vrouwen maakt, levende tegenwoordigers van Christus in houding en karakter, dan behoren ze Hem niet toe.” –*Het Geheiligde Leven*, blz. 41.

- B. Welke boodschap heeft Johannes, veranderd door de liefde van Jezus, voor alle gelovigen? 1 Johannes 2:3–5; 3:18; 4:7, 16.

“Johannes streefde ernaar de gelovigen te doen begrijpen, welke verheven voorrechten hun deel zouden zijn door de uitoefening van de geest van liefde. Deze verlossende macht zou, als zij het hart vervulde, elk ander motief beheersen en de bezitter ervan verheffen boven de verderfelijke invloeden van de wereld. En wanneer deze liefde vrij spel werd gelaten en de stuwende macht in het leven zou worden, zou hun geloof en vertrouwen in God en in Zijn handelwijze met hen volledig zijn. Ze zouden dan tot Hem kunnen komen in volle geloofsverzekerdheid, wetende dat Hij hen alles zou geven, wat ze voor hun tijdelijk en eeuwig welzijn nodig hadden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 402–403.

- A. Welk gevaarlijk kwaad heerste er, net als in het geval van Johannes, in de gemeente van Korinthe, en kan ons nu ook gemakkelijk overheersen? 1 Korinthe 3:1-3.

“De Heer heeft Zijn gemeente grote zegeningen geschonken. Rechtvaardigheid eist, dat zij deze talenten met rente teruggeeft. Naarmate de schatten van de waarheid, die haar zijn toevertrouwd, toenemen, nemen haar verplichtingen ook toe. In plaats van met deze gaven te woekeren en voorwaarts te gaan naar volmaaktheid, heeft zij hetgeen met eerdere ervaringen was opgedaan losgelaten. De verandering in haar geestelijke toestand is geleidelijk en bijna onmerkbaar gekomen. Naarmate zij zocht naar de lof en vriendschap van de wereld, werd haar geloof zwakker, verslapt haar ijver, en ging haar vurige toewijding over in een dood formalisme. Iedere stap in de richting van de wereld was een stap verder van God weg. Naarmate trots en wereldse ambitie gekoesterd werden, verdween de geest van Christus, en kwamen rivaliteit, verdeeldheid en twist binnen om de gemeente te verwarren en te verzwakken.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 195-196.

“Het is voor een verstand, dat beheerst wordt door etafgunst en strijd, onmogelijk om de diepe geestelijke waarheden van Gods woord te begrijpen.” –*Guigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 196.

- B. Hoe worden wij uitgenodigd tot een hogere roeping dan deze? Galaten 5:13-16.

“In Gods plan is geen plaats voor zelfzuchtige wedijver.” –*Karaktervorming*, blz. 228.

“Christenen moeten het als hun godsdienstige plicht beschouwen een geest van afgunst of wedijver te onderdrukken. Zij zouden zich verblijden over de goede naam of de voorspoed van hun geloofsgenoten, zelfs wanneer hun eigen karakter of succes daarbij in de schaduw komt te staan. Het waren trots en ambitie, die in het hart van Satan werden gekoesterd, die hem uit de hemel verbanden. Dit kwaad is diep geworteld in onze gevallen natuur, en als het niet wordt verwijderd, zal het alle goede en edele eigenschappen overschaduwden, en als verdere vrucht daarvan afgunst en strijd voortbrengen.

Wij moeten streven naar echte goedheid in plaats van grootsheid. Zij, die de geest van Christus bezitten, zullen een nederige dunk van zichzelf hebben. Zij zullen zich inzetten voor de zuiverheid en voorspoed van de gemeente, en liever bereid zijn hun eigen belangen en wensen op te offeren dan verdeeldheid onder hun geloofsgenoten te veroorzaken.” –*Getuigenissen voor de Gemeente 5*, blz. 197.

- A. Hoe kan onze opleiding ons helpen of voorkomen, dat we in de verleiding komen om toe te geven aan een geest van rivaliteit? 2 Korinthe 10:12; Filippensen 2:3; Kolossensen 2:8.

“In onze onderwijsinstellingen moest een invloed worden uitgeoefend, die de invloed van de wereld zou tegenwerken, en geen aanmoediging bieden tot toegeeflijkheid aan eetlust, aan zelfzuchtige bevrediging van de zinnen, trots, ambitie, liefde voor kleding en vertoon, liefde voor lof en vleierij, en het streven naar hoge beloningen en eer als beloning voor goede geleerdheid. Dit alles moest in onze scholen worden ontmoedigd. Het zou onmogelijk zijn deze dingen te vermijden en hen toch naar de openbare scholen te sturen, waar ze dagelijks in contact zouden komen met datgene, wat hun moraal zou verontreinigen. Overal ter wereld was er zo'n grote verwaarlozing van een goede thuisopleiding, dat de kinderen, die op de openbare scholen werden aangetroffen, grotendeels losbandig en doordrenkt van ondeugd waren.

Het werk, dat wij als volk in deze zaak moesten doen, was het stichten van een school en het werk doen, dat Jezus Christus, vanuit de wolkkolom, had opgedragen als het werk van Zijn volk: onze kinderen en jongeren trainen en opvoeden om de geboden van God te respecteren. De openlijke minachting van de wereld voor de wet van God verontreinigde de moraal van hen, die beweerden de wet van God te houden. Maar wij worden opgeroepen om het voorbeeld van Abraham te volgen. Over hem heeft de Heer gezegd: 'Ik ken hem, dat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zal gebieden, en zij zullen de weg van de Heer bewaren, om gerechtigheid en recht te doen.'

Abraham moest zijn land en het huis van zijn vader verlaten en in een vreemd land verblijven om de nieuwe orde der dingen in zijn huishouden succesvol te introduceren.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 286.

TERUGBLIK

vr, 5 dec

1. Welke negatieve karaktereigenschappen wil Christus in mij veranderen?
2. Hoe moet ik reageren, als anderen mij niet lijken te waarderen?
3. Wat kan ik leren van de hoofdfocus van de veranderde Johannes?
4. Waarom is de geest van rivaliteit tegenwoordig zo'n groot probleem?
5. Hoe kan de manier, waarop een kind onderwijs krijgt, een groot verschil maken in het leven?

De Grote Opdracht

Tekst om te onthouden: “Gaaf dan heen, onderwist al de volken, hen dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons en des Heiligen Geestes, lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld. Amen” (Matth  us 28:19–20).

Aanvullende studie: *Testimonies for the Church*, vol. 6, blz. 124–125; 294–298.

“De evangelieboodschap is de grote zendingsoorkonde van Christus' koninkrijk. De discipelen moesten met toewijding arbeiden om zielen te winnen, aan allen de uitnodiging van genade brengend. Zij moesten niet wachten tot het volk naar hen toekwam; zij moesten zelf met hun boodschap naar de mensen gaan.” –Van Jeruzalem tot Rome, blz. 20–21.

1. BIJEENKOMST IN GALILEA

zo, 7 dec

A. Waar gingen de discipelen heen in antwoord op Christus' uitnodiging? Matth  us 28:10, 16. Hoeveel mensen waren er bij deze bijeenkomst? 1 Korinthe 15:6.

“De opdracht was aan de twaalfen gegeven, toen Christus met hen in de operzaal samenkwam; maar nu werd hij aan een groter aantal gegeven. Bij de samenkomst op een berg in Galilea waren alle gelovigen, die bijeengeroepen konden worden, vergaderd...

Op de aangewezen tijd hadden ongeveer vijfhonderd gelovigen zich in kleine groepjes op de berghelling verzameld, vol verlangen om al het mogelijke te vernemen van degenen, die Christus gezien hadden sinds Zijn opstanding. De discipelen gingen van groep tot groep, en vertelden alles wat zij van Jezus hadden gehoord en gezien, uitgaande van de Schriften, zoals Hij dat voor hen had gedaan. Thomas vertelde het verhaal van zijn ongelooft, en zei, hoe zijn twijfelingen waren weggevaagd. Plotseling stond Jezus onder hen. Niemand kon zeggen, vanwaar en hoe Hij was gekomen. Velen van de aanwezigen hadden Hem nooit tevoren gezien; maar in Zijn handen en voeten zagen zij de tekenen van de kruisiging; Zijn gelaat was als het aangezicht Gods, en toen zij Hem zagen, aanbaden ze Hem.” –De Wens der Eeuwen, blz. 716–717.

A. Welk gebod moet grote invloed hebben? Matthéüs 28:19–20 (eerste deel).

"De discipelen hadden Hem (Jezus) aanbeden, voordat Hij sprak, maar Zijn woorden, die klonken van lippen, die door de dood gesloten waren geweest, doordrongen hen met een bijzondere kracht. Hij was nu de opgestane Heiland." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 717.

"Toen Hij nog slechts één schrede van Zijn hemelse troon verwijderd was, gaf Christus de opdracht aan Zijn discipelen. 'Mij is gegeven alle macht in hemel en op de aarde', zei Hij. 'Gaat heen in de gehele wereld, verkondigt het evangelie aan de ganse schepping' (Markus 16:15). Steeds weer werden deze woorden herhaald, zodat de discipelen de betekenis daarvan zouden begrijpen. Over alle bewoners der aarde, hoog en laag, rijk en arm, moest het licht des hemels schijnen met heldere, krachtige stralen. De discipelen moesten, bij het reddingswerk voor de wereld, medearbeiders van hun Verlosser zijn." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 716.

B. Welke verzekering ligt er besloten in Christus' gebod? Markus 16:16.

"De woorden van Christus op de berg waren de aankondiging, dat Zijn offer ter wille van de mensen volkomen en volmaakt was. De voorwaarden voor de verzoening waren vervuld; het werk, waartoe Hij naar deze wereld was gekomen, was volbracht. Hij was op weg naar de troon van God, om door engelen, overheden en machten te worden geëerd. Hij was Zijn middelaarswerk begonnen. Bekleed met onbeperkt gezag gaf Hij Zijn opdracht aan de discipelen." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 717.

C. Met welke woorden bevestigde de apostel Petrus deze fundamentele waarheid, en wat was het resultaat? Handelingen 4:12.

"Jezus Christus, de wijsheid en de kracht Gods, was het onderwerp van elke toespraak. Zijn naam, de enige naam, die onder de hemel gegeven is, waardoor mensen zalig kunnen worden, werd door hen verhoogd. Wanneer ze de volmaaktheid van Christus, de opgestane Heiland, predikten, werden de harten van mannen en vrouwen bewogen en werden ze gewonnen voor het evangelie. Grote scharen, die de naam van de Heiland hadden gelasterd en Zijn macht hadden veracht, beleden nu, dat ze discipelen van de Gekruisigde waren." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 433.

- A. Wat betekenen de woorden van Christus: "Mij is alle macht gegeven"? Matthéüs 28:18.

"Die macht is niet verminderd door het verstrijken der jaren, noch uitgeput door de ononderbroken werkzaamheid van Zijn overvloeiende genade. Voor allen, die in Hem geloven, is Hij nog steeds de levende Heiland." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 270.

"Wanneer wij vast in Christus verankerd zijn, hebben wij een macht, die geen mens ons ontnemen kan. Waarom is dat zo? Omdat wij deelhebben aan de goddelijke natuur en het verderf, dat door begeerte in de wereld is, ontvlucht zijnde, de natuur deelachtig werden van Hem, die naar de aarde kwam, bekleed met het gewaad van de mensheid, opdat Hij aan het hoofd van het mensengeslacht kon staan en een karakter bij ons kon ontwikkelen, dat zonder vlek of zondesmet zou zijn.

Waarom zijn velen onder ons zo zwak en ondoeltreffend? Omdat wij naar onszelf kijken, en ons temperament bestuderen en ons afvragen, hoe wij plaats voor onszelf kunnen maken, voor onze persoonlijkheid en onze eigenaardigheden, in plaats van dat wij Christus en Zijn karakter bestuderen." –*Getuigenissen voor de Gemeente 9*, blz. 180–181.

- B. Hoe ontvangen we kracht van Christus? Filippensen 4:13; Hebreeë 12:1–2.

"Het Woord van God, dat in de ziel wordt opgenomen, vormt de gedachten en gaat werken aan de ontwikkeling van het karakter.

Door voortdurend met het oog des geloofs op Jezus te zien, zullen wij kracht ontvangen. God zal de kostbaarste openbaringen geven aan Zijn volk, dat daarnaar hongert en dorst. Zij zullen ontdekken, dat Christus een persoonlijke Heiland is. Wanneer zij zich voeden met Zijn Woord, bemerken ze, dat het geest en leven is. Het woord vernietigt de natuurlijke, aardse natuur en schenkt een nieuw leven in Christus Jezus. De Heilige Geest komt tot de ziel als een Trooster. Door de hervormende macht van Zijn genade wordt het beeld van God in de discipel weergegeven; hij wordt een nieuw schepsel. Liefde neemt de plaats in van haat, en het hart ontvangt de goddelijke gelijkenis. Dat is de betekenis van 'leven van alle woord dat uit de mond Gods uitgaat'. Dit is het eten van het Brood, Dat uit de hemel nederdaalt." –*De Wens der Eeuwen*, blz. 336–337.

- A. Wat wordt bedoeld met de woorden "Ga" en "onderwijs"? Matthéüs 28:19 (eerste deel).

“Wij worden opgeroepen onze ogen op te heffen naar de ‘nog verder’ gelegen gebieden. Christus rukt de scheidsmuur neer, het verdeeldheid zaaiende vooroordeel van nationaliteit, en leert liefde voor heel het menselijk gezin. Hij heft de mensen uit de nauwe kring, die hun zelfzucht voorschrijft; Hij doet alle grensscheidingen en kunstmatige onderscheidingen in de samenleving ophouden. Hij maakt geen onderscheid tussen burens en vreemdelingen, vrienden en vijanden. Hij leert ons iedere ziel in nood te beschouwen als een broeder, en de wereld als ons arbeidsterrein.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 721.

- B. Welke belofte verbond Jezus aan de zendingsopdracht, en wat betekent dit voor ons? Matthéüs 28:20 (laatste deel).

“De gemeente heeft de belofte van Christus’ aanwezigheid, wanneer zij Zijn werk verricht.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 723.

“Hij trof alle voorzieningen voor de vooruitgang van het werk en nam Zelf de verantwoordelijkheid voor het welslagen daarvan op Zich. Zo lang ze Zijn woord gehoorzaamden en in gemeenschap met Hem werkten, zouden ze niet falen. Gaat heen naar alle volkeren, zei Hij hun. Ga naar de verst gelegen delen van de bewoonde wereld, maar weet, dat Ik daar tegenwoordig zal zijn. Werk in geloof en vertrouwen, want nooit zal de tijd aanbreken, dat Ik u zal verlaten.

De opdracht van de Heiland aan Zijn discipelen omsloot al de gelovigen. Het omvat alle gelovigen in Christus tot het einde des tijds. Het is een noodlottige vergissing om aan te nemen, dat het werk tot redding van zielen alleen van de ingezegende predikant afhankelijk is. Allen tot wie de hemelse inspiratie is gekomen, hebben het evangelie toevertrouwd gekregen. Allen, die het leven van Christus aannemen, zijn aangesteld om voor het behoud van hun medemensen te werken. Om dit werk te verrichten, werd de gemeente opgericht, en allen, die de heilige belofte daarvan op zich nemen, verbinden zich daardoor medearbeiders van Christus te zijn.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 720.

“Bent u Christus’ medearbeiders? Kunt u om Zijnentwille geen lijden, opoffering en moeiten doorstaan? Hier ligt een kans om een goed werk te doen voor de zielen van de jeugd en van de dwalenden. Wanneer u iemand ziet, wiens woorden en houding openbaren, dat hij van God is gescheiden, berisp hem dan niet. Het staat niet aan u om hem te veroordelen, maar stel u dicht naast hem en help hem.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 428.

A. Wat is de Bijbelse definitie van het evangelie? Romeinen 1:16–17.

“Vergeving en rechtvaardiging zijn één en hetzelfde. Door het geloof gaat de gelovige vanuit de positie van opstandeling, een kind van de zonde en van Satan, naar de positie van een trouw onderdaan van Christus Jezus, niet vanwege een of andere goedheid in hemzelf, maar omdat Christus hem door adoptie als Zijn kind aanneemt. De zondaar ontvangt vergeving van zijn zonden, omdat deze zonden gedragen zijn door zijn Borg en Plaatsvervanger. De Heer spreekt tot Zijn hemelse Vader: 'Dit is Mijn kind. Ik verleen hem gratie van zijn doodvonnis, en geef hem Mijn levensverzekeringspolis, het eeuwige leven, omdat Ik zijn plaats heb ingenomen en voor zijn zonden geleden heb. Hij is zelfs Mijn geliefde zoon.' Zo staat de mens, vergeven en bekleed met het mooie gewaad van Christus' gerechtigheid, onberispelijk voor God.

De zondaar kan dwalen, maar hij wordt niet zonder genade verworpen. Maar zijn enige hoop is: berouw tegenover God en geloof in de Heere Jezus Christus.”
–*Christus Weerspiegelen*, blz. 73.

B. Waarom beschouwde de apostel Paulus zichzelf als een schuldenaar? Romeinen 1:14–15.

“In welk opzicht was Paulus een schuldenaar, beide van Joden en Grieken? Aan hem, zoals aan elke discipel van Christus, was de opdracht gegeven... (Zie Mattheüs 28:19–20). Door het aanvaarden van Christus, aanvaardde Paulus deze opdracht. Hij beseftte, dat op hem de verplichting rustte om voor alle klassen van mensen te werken, voor Jood en niet Jood, geleerd en ongeleerd, voor mensen op vooraanstaande posities en voor hen in de nederigste plaatsen in het leven.”
–*Bijbelcommentaar*, blz. 456.

TERUGBLIK

vr, 12 dec

1. Welke opdracht heeft mijn Heer specifiek aan mij gegeven, op mijn gebied?
2. Waarom heb ik de kracht van Christus nog niet in zijn ware volheid ontvangen?
3. Welke uitdaging en verzekering geeft de Heer mij vandaag?
4. Wat betekent de naam van Christus voor Zijn volgelingen?
5. Wat betekent het om ‘op Christus te zien’?

Praktisch uitgaan

Tekst om te onthouden: “Ga naar uw huis tot de uwen, en boodschap hun, wat grote dingen de Heere u gedaan heeft, en hoe Hij Zich over u ontfermd heeft” (Markus 5:19, tweede deel).

Aanvullende studie: *Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2*, blz. 516–523;
Testimonies for the Church, vol. 1, blz. 412.

“De discipelen moesten hun werk beginnen op de plaats, waar zij zich bevonden.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 720.

1. VELE NATIONALITEITEN VERZAMELD

zo, 14 dec

- A. Wanneer werd de vervulling van Christus' belofte van bijzondere macht voor Zijn discipelen voor het eerst zichtbaar waargenomen? Handelingen 2:1–4.

“De Heilige Geest rustte in de vorm van vurige tongen op hen, die samengekomen waren. Dit was een symbool van de gave, die toen aan de discipelen werd geschonken, en die hen in staat stelde om talen, die hun voorheen onbekend waren, vloeiend te spreken. De verschijning van vuur kenmerkte de brandende ijver, waarmee de apostelen hun taak zouden verrichten en de kracht, die hun werk zou begeleiden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 27–28.

- B. Waarom was de gave van tongen bij die gelegenheid nodig? Handelingen 2:5–11.

“Gedurende de verstrooiing waren de Joden over bijna elk deel van de bewoonde wereld verspreid, en tijdens hun verbanning hadden ze verschillende talen leren spreken. Velen van hen waren bij deze gelegenheid in Jeruzalem, om de godsdienstige feestelijkheden, die toen plaats hadden, bij te wonen. alle bekende talen waren door de samengekomenen vertegenwoordigd. Deze verscheidenheid van talen zou een grote belemmering voor de verkondiging van het evangelie zijn geweest. God voorzag daarom op wonderbare wijze in de tekortkomingen van de apostelen. De Heilige Geest deed voor hen, wat zij in hun gehele leven niet tot stand hadden kunnen brengen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 28.

- A. Wat zegt de apostel over de ware gave van het spreken in vreemde talen? 1 Korinthe 12:28, 30. Hoe is dit nu van toepassing?

“Er zijn onder ons mensen die, zonder de moeite en het uitstel van het leren van een vreemde taal, zich zouden kunnen kwalificeren om de waarheid aan andere volken te verkondigen. In de vroegere gemeente werden zendingen op wonderbaarlijke wijze begiftigd met kennis van de talen, waarin ze geroepen waren om de ondoorgroendelijke rijkdom van Christus te prediken. En als God toen bereid was Zijn dienaren zo te helpen, kunnen we er dan aan twijfelen, dat Zijn zegen zal rusten op onze inspanningen om degenen te kwalificeren, die van nature een kennis van vreemde talen bezitten en die, met de juiste aanmoediging, de boodschap van de waarheid aan hun eigen landgenoten zouden brengen? We zouden meer arbeiders in buitenlandse zendingsvelden hebben, als degenen die deze velden betraden, elk talent binnen hun bereik hadden aangewend...

In sommige gevallen kan het nodig zijn, dat jonge mensen vreemde talen leren. Dit kunnen ze het meest succesvol doen door met de mensen om te gaan en tegelijkertijd een deel van hun dag te besteden aan het bestuderen van de taal. Dit moet echter alleen gebeuren als een noodzakelijke stap ter voorbereiding op de opleiding van degenen, die zich in de zendingsvelden zelf bevinden en die, met de juiste opleiding, werkers kunnen worden. Het is essentieel, dat degenen die in hun moedertaal tot de mensen van verschillende landen kunnen spreken, tot de dienst worden aangespoord.” –*Gospel Workers*, blz. 82–83.

- B. Welke talenten heeft God aan Zijn dienaren beloofd, en wat moeten wij doen om deze talenten te ontwikkelen? Efeze 2:8; 1 Korinthe 12:7–11.

“Het is niet zo, dat alle gaven zullen worden toebedeeld aan iedere gelovige... Maar de gaven des Geestes worden beloofd aan iedere gelovige naar gelang zijn behoefte voor het werk des Heeren. De belofte is thans nog even krachtig en betrouwbaar als in de dagen van de apostelen.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 721.

“De zaak van God heeft behoefte aan bekwame mannen; aan mannen die opgeleid zijn om dienst te doen als leraren en predikers. Mannen, die weinig opleiding op school of universiteit hebben genoten, hebben met een zekere mate van succes gewerkt; maar zij hadden een grotere mate van succes kunnen behalen en efficiëntere arbeiders kunnen zijn, als ze vanaf het begin mentale discipline hadden ontwikkeld.” –*Gospel Workers*, blz. 92.

- A. Waarom zijn zendingsscholen zo'n waardevolle bron? En wat is de eerste plicht van iedereen, die het evangelie efficiënt wil delen? 2 Timótheüs 2:15.

“Het werk om zielen voor Christus te winnen vereist zorgvuldige voorbereiding. Mannen kunnen niet zonder de nodige training in dienst van de Heer treden en het hoogste succes verwachten. Monteurs, advocaten, kooplieden, mannen van alle ambachten en beroepen, worden opgeleid voor de branche, waarin ze hopen te werken. Het is hun beleid om zichzelf zo efficiënt mogelijk te maken. Ga naar de modeontwerpster of de naaister, en ze zal u vertellen, hoe lang ze heeft gezwoegd, voordat ze haar vak grondig kende. De architect zal u vertellen, hoe lang het hem heeft gekost om te begrijpen, hoe hij een smaakvol, royaal gebouw moest ontwerpen. En zo is het met alle beroepen, die mannen uitoefenen.

Zouden de dienaren van Christus minder ijver moeten tonen bij de voorbereiding op een werk, dat oneindig veel belangrijker is? Moeten ze onwetend zijn over de manieren en middelen om bezig te zijn in het winnen van zielen? Het vereist kennis van de menselijke natuur, nauwgezette studie, zorgvuldige overweging en oprecht gebed om te weten, hoe mannen en vrouwen te benaderen over de grote onderwerpen, die hun eeuwig welzijn aangaan.” –*Gospel Workers*, blz. 92.

“Alleen bij het altaar van God kunnen wij onze kaarsen met goddelijk vuur aansteken...

Gods boodschappers moeten lang met Hem blijven, als zij succes willen hebben in hun werk. Er wordt verteld over een oude vrouw uit Lancashire, die luisterde naar de redenen, die haar burens gaven voor het succes van hun predikant. Ze spraken over zijn gaven, zijn manier van aanspreken, zijn manieren. 'Nee,' zei de oude vrouw, 'ik zal u vertellen wat het is. Uw man is erg dik met de Almachtige.'” –*Gospel Workers*, blz. 255.

- B. Welke goddelijke bescherming is beloofd aan Christus' discipelen, die eropuit trekken om de boodschap van de waarheid te verspreiden? Markus 16:18 (eerste deel). Noem één voorbeeld van de vervulling van deze belofte. Handelingen 28:1–5.

“In die tijd (de vroege christelijke jaartelling) werd dikwijls vergiftiging toegepast. Gewetenloze mensen aarzelden niet om door dit middel mensen, die hun eierzucht in de weg stonden, uit de weg te ruimen. Jezus wist, dat het leven van Zijn discipelen aan dit gevaar zou blootstaan. Door Zijn getuigen ter dood te brengen, zouden vele mensen menen Gode een dienst te bewijzen. Daarom beloofde Hij hun bescherming tegen dit gevaar.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 719.

- A. Welke extra macht gaf Jezus aan Zijn discipelen, en wat was hun verklaring, waarin ze deze macht erkenden? Lukas 9:1; 10:17. Wat antwoordde Christus hun? Lukas 10:20.
-
-

“Verheugt u niet over het bezit van macht, opdat u niet uw afhankelijkheid van God uit het oog verliest. Wees voorzichtig, dat u niet zelfgenoegzaam wordt en in eigen kracht gaat werken, en niet in de geest en kracht van uw Meester. Het ‘ik’ staat altijd klaar om het zich als een verdienste aan te rekenen, wanneer het werk enige mate van succes heeft. Het ‘ik’ wordt geveild en verhoogd, en op de geest van anderen wordt de indruk gemaakt, dat God alles in allen is... Wanneer wij onze zwakheid beseffen, dan leren we afhankelijk te zijn van een macht, die niet in ons zelf is.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 427–428.

- B. Wat was het resultaat van het feit, dat Jezus prioriteit gaf aan het werk van genezen van zieken? Lukas 4:38–39; 5:12–13; 6:6, 10.
-
-

“Gedurende Zijn dienstwerk wijdde Jezus meer tijd aan het genezen van zieken dan aan het prediken. Zijn wonderen getuigden van de waarheid van Zijn woorden, dat Hij niet gekomen was om te verderven, maar om te redden. Zijn heil ging voor Hem uit, en de heerlijkheid des Heeren was Zijn achterhoede. Overal waar Hij kwam, waren de geruchten van Zijn genade Hem voorgedaan. Waar Hij voorbijgegaan was, verheugden degenen, over wie Hij Zich ontfermd had, zich over hun gezondheid en beproefden zij hun nieuwgevonden krachten. Menigten verzamelden zich rondom hen heen om van hun lippen de werken, die de Heere gewrocht had, te vernemen. Zijn stem was het eerste geluid, dat velen ooit gehoord hadden, Zijn naam het eerste woord dat zij ooit gesproken hadden, Zijn gelaat het eerste dat zij ooit aanschouwd hadden. Waarom zouden ze Jezus niet liefhebben en Zijn lof doen horen? Terwijl Hij door de steden en dorpen ging, was Hij als een stroom des levens, leven en vreugde verspreidend overal waar Hij ging.” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 298.

- C. Welk werk deden de discipelen in navolging van Christus' voorbeeld? Handelingen 3:1–7; 9:32–34; 28:8–9.
-
-

- A. Welke verstreckende opdracht rust op ons tot het einde van de proeftijd? Matthéüs 10:7-8; Markus 5:19; 16:18 (laatste deel); Lukas 9:1-2.

“De volgelingen van Christus moeten werken, zoals Hij dat deed. Wij moeten de hongerigen voeden, de naakten kleden en de lijdenden en bedroefden troosten. Wij moeten hen, die twifelen, bijstaan en de hopelozen met hoop bezielen... De liefde van Christus, die geopenbaard wordt in onzelfzuchtig dienen, zal meer uitwerking hebben om de boosdoener te bekeren dan het zwaard of het gerechtshof. Deze dingen zijn noodzakelijk om de verbreker van de wet vrees aan te jagen, maar de liefdevolle zendeling kan meer doen dan dat. Dikwijls zal het hart verhard worden onder terechtwijzing; maar het zal smelten onder de liefde van Christus. De zendeling kan niet alleen lichamelijke ziekten verlichten, maar hij kan de zondaar leiden tot de Grote Geneesheer, Die de ziel kan reinigen van de melaatsheid der zonde. Het is Gods bedoeling, dat de zieken, de ongelukkigen, zij die door boze geesten bezeten zijn, door Zijn dienstknechten Zijn stem zullen horen. Door Zijn menselijke vertegenwoordigers wil Hij een Trooster zijn, zoals de wereld die niet kent.” –De Wens der Eeuwen, blz. 298-299.

- B. Welk Bijbels principe is eveneens van invloed op sommige methoden, waarmee het werk van de Heer wordt uitgevoerd? Prediker 3:1; 8:5.

“Er zullen valse genezingen worden verricht, waarvan wordt beweerd, dat ze goddelijk zijn.

Om deze reden heeft de Heer een weg uitgestippeld, waarop Zijn volk een werk van fysieke genezing moet voortzetten, gecombineerd met het onderwijzen van het Woord. Sanatoria's moeten worden opgericht, en met deze instellingen moeten werkers worden verbonden, die echt medisch zendingswerk zullen verrichten.” –*Medical Ministry*, blz. 14.

TERUGBLIK

vr, 19 dec

1. Waarom was de gave van tongen nodig in de tijd van de apostelen?
2. Wat doe ik met de talenten, die mij zijn toevertrouwd?
3. Hoe kan ik mijn dienstverlening aan anderen in de medische zendingslijn verbeteren?
4. Onder welke omstandigheden biedt Jezus bescherming tegen dodelijke gevaren?
5. Hoe kan ik mijn bruikbaarheid voor de zaak van de Heer vergroten?

De oogst van zielen verwelkomen

Tekst om te onthouden: “Ga uit in de wegen en heggen; en dwing ze in te komen, opdat mijn huis vol worde” (Lukas 14:23, tweede deel).

Aanvullende studie: *Testimonies for the Church*, vol. 6, blz. 305–312.

“Aan een ieder, die het evangelie heeft aanvaard, is een heilige waarheid toevertrouwd om deze aan de wereld mee te delen. Gods getrouwe volk bestond steeds uit ondernemende zendelingen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 80.

1. GODS HUISHOUDING VOORBEREIDEN

zo, 21 dec

A. Beschrijf de geestelijke voorbereiding, die nodig is voor vruchtbare zendingsinspanningen. Spreuken 16:1; Handelingen 1:14 (eerste deel); 2:1.

“De eerste discipelen gingen uit, het Woord predikende. Zij openbaarden Christus in hun leven. En de Heere werkte mee, terwijl Hij ‘het Woord bevestigende door de tekenen, die erop volgden’ (Markus 16:20). Deze discipelen bereidden zich voor op hun werk. Vóór de Pinksterdag kwamen zij samen en deden alle geschillen weg. Zij waren eensgezind. Zij geloofden de belofte van Christus, dat de zegen zou worden gegeven, en zij baden in geloof. Zij vroegen niet alleen om een zegen voor zichzelf; zij gingen gebukt onder de last van de redding van zielen. Het evangelie moest tot de einden der aarde worden uitgedragen, en zij maakten aanspraak op de gave van kracht, die door Christus was beloofd. Toen werd de Heilige Geest uitgestort, en duizenden werden op één dag bekeerd.

Zo kan het ook nu zijn. Laat in plaats van menselijke beschouwingen het Woord worden gepredikt. Laten de christenen hun onenigheden wegdoen en zichzelf aan God geven voor het redden van de verlorenen. Laat hen in het geloof om een zegen vragen, en ze zal komen. De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de ‘vroegere regen’, en het resultaat was heerlijk. Maar de ‘late regen’ zal overvloediger zijn. (Joël 2:23).” –*De Wens der Eeuwen*, blz. 725-726.

- A. Beschrijf de geestelijke kwalen, die de gemeente volledig moet overwinnen, voordat grote groepen nieuwe bekeerlingen veilig haar gelederen kunnen betreden. Lukas 21:34; Mattheüs 24:48-50; 25:42-45.
-
-
-

“Hoevele gemeenten worden verzorgd als zieke lammeren door degenen, die naar verloren schapen behoorden te zoeken! En al die tijd komen miljoenen en miljoenen mensen zonder Christus om.

Goddelijke liefde is, ter wille van de mensen, tot haar onpeilbare diepten beroerd, en de engelen verwonderen zich, dat zij in degenen, die zulk een grote liefde ontvangen, slechts oppervlakkige dankbaarheid waarnemen. Engelen verwonderen zich over de geringe waardering van de mensen voor de liefde Gods. Zouden wij willen weten, hoe Christus daarover denkt? Hoe zouden een vader en een moeder zich gevoelen, indien zij wisten, dat hun kind, verdwaald in de koude en de sneeuw, veronachtzaamd was en achtergelaten om om te komen door mensen, die het hadden kunnen redden? Zouden ze niet verschrikkelijk bedroefd zijn, diep verontwaardigd? Zouden zij niet zulke moordenaars aanklagen met een toorn brandend als hun tranen, hevig als hun liefde? Het lijden van ieder mens is het lijden van Gods kind, en zij die geen helpende hand uitsteken naar hun verloren gaande medemensen, wekken Zijn rechtvaardige toorn op.”
—*De Wens der Eeuwen*, blz. 724.

- B. Wie zijn inbegrepen in het ontvangen van Gods genade? Lukas 14:23; 2 Kronieken 6:32-33.
-
-
-

“Tot Zijn discipelen zei Christus: Gij zijt getuigen geweest van Mijn leven van zelfopoffering. Gij zijt getuigen geweest van de moeiten, die Ik voor Israël heb gedaan. Hoewel zij niet tot Mij wilden komen om behouden te worden, hoewel priesters en oversten naar willekeur met Mij hebben gehandeld, hoewel zij Mij, zoals de Schriften hadden voorgezegd, verworpen hebben, zullen zij toch nog een andere gelegenheid krijgen om de Zoon van God aan te nemen. Gij hebt gezien, dat allen, die tot Mij komen en hun zonden belijden, vrijelijk door Mij worden ontvangen. Wie tot Mij komt, zal Ik geenszins uitwerpen. Allen, die willen, kunnen met God verzoend worden en het eeuwige leven ontvangen. Aan u, Mijn discipelen, draag Ik deze boodschap van genade op. Zij moest eerst aan Israël worden bekendgemaakt, en dan aan alle naties, tongen en volkeren. Ze moet aan de Joden en aan de Heidenen worden verteld. Allen, die geloven, moeten in één gemeente worden bijeengebracht.” —*De Wens der Eeuwen*, blz. 719.

- A. Beschrijf Gods plan voor oprechte niet-gelovigen, ongelovigen, heidenen, die Hem eigenlijk diep van binnen zoeken. Hebreeën 11:6; Jesaja 56:3–8.
-
-

“Onder de bewoners der aarde, verspreid in alle landen, zijn mensen, die de knie niet voor Baäl hebben gebogen. Evenals de sterren des hemels, die alleen in het duister zichtbaar zijn, zullen deze getrouwen helder schijnen, wanneer duisternis de aarde zal bedekken en donkerheid de volken. In het heidens Afrika, in de katholieke landen van Europa en Zuid-Amerika, in China, in India, op de eilanden der zee, en in de donkere delen der aarde, heeft God een overblijfsel bewaard, dat dan in het duister zal lichten, om aan een afvallige wereld de veranderende macht van gehoorzaamheid aan Zijn wet te tonen.” –*Profeten en Koningen*, blz. 119.

“Over de gehele wereld zien mannen en vrouwen verlangend op naar de hemel. Gebeden, tranen en vragen stijgen op uit zielen, die hunkeren naar licht, naar genade, naar de Heilige Geest. Velen staan op de drempel van het Koninkrijk, wachtend om binnengehaald te worden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 80.

- B. Welke belofte geeft God aan allen, die geloven? Romeinen 10:8–11. Wat betekent geloof, in tegenstelling tot veronderstelling? Deuteronomium 6:6–9.
-
-

“Satan kan door middel van een soort bedrog wonderen verrichten, die lijken op echte wonderen. Hij hoopte hiermee een testvraag te stellen aan de Israëlieten ten tijde van hun bevrijding uit Egypte. De aanwijzingen, die Mozes voor Israël kreeg, is een actuele instructie voor ons: (Zie Deuteronomium 6:6–9)...

Wanneer we ons leven tot volledige gehoorzaamheid aan de wet van God brengen, beschouwen we God als onze hoogste Leider en klampen we Christus vast als onze hoop op gerechtigheid, dan zal God voor ons werken. Dit is een gerechtigheid van geloof, een gerechtigheid verborgen in een mysterie waarvan de wereldling niets weet en dat hij niet kan begrijpen. Spitsvondigheid en strijd volgen het spoor van de slang; maar de geboden van God, ijverig bestudeerd en in praktijk gebracht, openen voor ons de verbinding met de hemel en onderscheiden voor ons het ware van het valse. Deze gehoorzaamheid bewerkt voor ons de goddelijke wil en brengt in ons leven de gerechtigheid en volmaaktheid, die gezien werd in het leven van Christus.” –*Manuscript Releases*, vol. 7, blz. 357.

- A. Hoe staat waar geloof in contrast met vals geloof? Jakobus 2:19–20; Galaten 5:6.
-
-

“Oprecht geloof werkt altijd door liefde. Wanneer u naar Golgotha kijkt, is dat niet om uw ziel te kalmeren in het niet-nakomen van uw plicht, niet om uzelf in slaap te sussen, maar om geloof in Jezus te creëren, geloof dat zal werken om de ziel te zuiveren van het slijk van egoïsme. Wanneer we beslag leggen op Christus door geloof, is ons werk net begonnen. Ieder mens heeft verdorven en zondige gewoonten, die overwonnen moeten worden door een krachtige strijd. Iedere ziel moet de strijd van het geloof strijden. Als iemand een volgeling van Christus is, kan hij niet scherp zijn in zijn handelen, kan hij niet hardvochtig zijn, zonder medeleven. Hij kan niet grof zijn in zijn taalgebruik. Hij kan niet vol hoogdravendheid zijn en eigendunk hebben. Hij kan niet aanmatigend zijn, noch harde woorden gebruiken, censureren en veroordelen.

De arbeid van liefde komt voort uit het werk van geloof. Bijbelse godsdienst betekent voortdurend werk. 'Laat uw licht also schijnen voor de mensen, dat zij uw goede werken zien, en uw Vader, Die in de hemelen is, verheerlijken' (Matthéüs 5:16). Werk aan uw eigen verlossing met vrees en beven, want het is God, die in u werkt, zowel het willen als het doen naar Zijn welbehagen. We moeten ijverig zijn in goede werken, en zorgvuldig goede werken volhouden. En de ware Getuige zegt: 'Ik weet uw werken' (Openbaring 2:2).

Hoewel het waar is, dat onze drukke activiteiten op zichzelf geen verlossing zullen garanderen, is het ook waar, dat het geloof, dat ons met Christus verenigt, de ziel tot activiteit zal aanzetten.” –Selected Messages, bk. 2, blz. 20.

- B. Leg uit, wat de werkelijke betekenis is van de doop. Markus 1:4; 1 Petrus 3:21; Romeinen 6:4–9.
-
-

“Christus heeft de doop gesteld als het teken van het binnengaan in Zijn geestelijk Koninkrijk. Hij heeft die gesteld als een positieve voorwaarde, waaraan allen moeten voldoen, die erkend willen worden als te staan onder de autoriteit van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Alvorens de mens een thuis kan vinden in de Gemeente, alvorens hij de drempel van Gods geestelijk Koninkrijk overschrijdt, moet op hem de goddelijke Naam geschreven worden: 'De Heer onze Gerechtigheid' (Jeremia 23:6).” –Uit de Schatkamer der Getuigenissen 2, blz. 409.

- A. Wat moet duidelijk zijn in het leven van een gelovige vóór de doop? Handelingen 2:38; 8:36–37; Efeze 4:22–23.

“De doop is de plechtigste verzaking van de wereld. Die gedoopt zijn in de drievoudige Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, precies aan het begin van hun christelijk leven, getuigen in het openbaar, dat ze de dienst van Satan hebben opgegeven en leden van het Koninklijke gezin zijn geworden, kinderen van de hemelse Koning.” –*Uit de Schatkamer der Getuigenissen* 2, blz. 409.

“Wanneer zij (de doopkandidaten) blijf geven, dat zij volledig begrip hebben van hun standpunt, dienen zij te worden aanvaard.” –*Testimonies to Ministers*, blz. 128.

- B. Welke belofte is aan de oprechte gelovigen gegeven, en op welke voorwaarde? Matthéüs 1:21; 24:13; Johannes 10:27–29.

“De vijand kan nooit iemand, die eenvoudigweg op Zijn beloften vertrouwt, uit de hand van Christus rukken. Als de ziel vertrouwt en gehoorzaam werkt, is de geest ontvankelijk voor goddelijke indrukken en schijnt het licht van God naar binnen en verlicht het het verstand. Wat een voorrechten hebben we in Christus Jezus!

We moeten waakzaam uitkijken naar de komst van de Heer... Elk moment moet getrouw worden benut. 'Wie volhardt tot het einde, die zal gered worden'.” –*Sons and Daughters of God*, blz. 351.

TERUGBLIK

vr, 26 dec

1. Hoe moet ik mij voorbereiden om mijn deel te doen bij het vervullen van de grote opdracht?
2. Hoe kan ik echt geloof ontwikkelen?
3. Wat betekent verlossing, zoals beschreven in Matthéüs 1:21, voor mij?
4. Leg het verschil uit tussen echt en vals geloof.
5. Wat betekent de doop?

Eerste Sabbatgaven

Eerste Sabbatgaven

Sabbat, 4 oktober

De Lesotho-zending in Zuid-Afrika

Onderwijs, evangelisatie en literatuur komen naar Lesotho. Laten we helpen dit te realiseren! (zie blz. 4).

Sabbat, 1 november

Literatuur voor Arme landen

Publicaties met de waarheid voor nu zijn kostbaar. We moeten ze delen met de behoeftigen! (zie blz. 25).

Sabbat, 6 december

21M Media Studio Vernieuwingen

Tegenwoordig is zoveel zendingswerk afhankelijk van elektronische media. Laten we het zo goed mogelijk maken (zie blz. 51).